

1540

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.

1669.

1. Fingerus, Michael: De jure sibi dicendo.
2. Geisler, Fridr.: De nominum mutatione et anony-
onis scriptoribus ad l. un. C. de mutat. nomin. ...
23 sept. 1671 - 1679.
3. Geislerus, Fridr.: De jure coemeteriorum.
4. Romanus, Paul. Franciscus: De possessione.
5. Romanus, Paulus Franciscus: De pupillari substitutione.
6. Romanus, Paulus Franciscus: De advocato.
7. Romanus, Paulus Franciscus: De acquisitione antiquae
varietate.
8. Salzman, Ball. Fridr.: De scripturis antiquae varietate.
9. Salzman, Ball. Fridr.: De scripturis antiquae varietate.
10. Schiltherus, Gotthardus: De acquisitione derivativa
dominii facta hominis.
11. Schreinden Duerffer, Bartholomaeus Leonhardus:
De femina.
12. Schreinden Duerffer, Bartholomaeus Leonhardus:
De poenis.

1669.

13. Schreuden Doerfferus, Bartholomaeus Leonhardus:

De juribus dotium.

149, D, C, Schreuden Doerfferus, Bartholomaeus Leonhardus:
De accusa hōie contumaciae. 3 Sumpt. 1669,

1718-1719.

15. Schreuden Doerfferus, Bartholomaeus Leonhardus:

De lege Falcidia.

16. Schreuden Doerfferus, Bartholomaeus Leonhardus: OC

in ducis sive rescriptis memoratoris

17. Sulzberger, Sigismundus Rupertus: De abortu.

18. Tellerus, Arminius: De constituto possessorio

INSTITUTIO JURIDICA
DE
JURE SIBI DICUNDO

Quam
CORLESTI FAVORE AUXILIANTE
EX
DECRETO ET AUFORITATE
SVMNERCI ET NOBILISSIMI JCTORUM
COLLEGII
IN ILLUSTRI PHILUREA

NOBILISSIMI CELESTI PATRI ATOY
EXCELLENTISSIMO
DNI MICHAELIS PINGERI

J. U. D.
Cuius Patroni Patroni, Hospiti & Participati
fuit vobis devotissimo
Duo etc. etc.

INCORPORATIO
JOHANNES BERINGIUS
GEMMAM...
SERENISSIMO...
AUTOR...
M. D. C. LXX

...
The Johann...
...

1669

Schneider'sche ...

70 ...

Schneider'sche ...

De accessione ...

1718-1719

Schneider'sche ...

70 ...

Schneider'sche ...

subscriptio ...

Schneider'sche ...

Schneider'sche ...

1669, 3

37.

A Ω.

DISSERTATIO

ductu

L. un. C. de mutat. nomin.

DE

NOMINUM MU-
TATIONE

ET

ANONYMIS SCRIPTO-
RIBUS,

Quam

A. C. 1669. d. 29. April.

in publicâ Lipsiensium cathedrâ
defendit,

Nunc autem Auctiorem exhibuit

FRIDR. GEISLER, Reussendorff-Silesius,

Phil. & J. U. D. ac Prof. Publ. Maj.

Princip. Coll. Collegiatus.

LIPSIÆ,

Impensis & Typis JOHANNIS ERICI HAHNII,

Anno 1679.

P 549

E

M-

R-

MI,
E-

RIE
ERS
ALLE

DISSERTATIO

de ...

NO MINIMUM

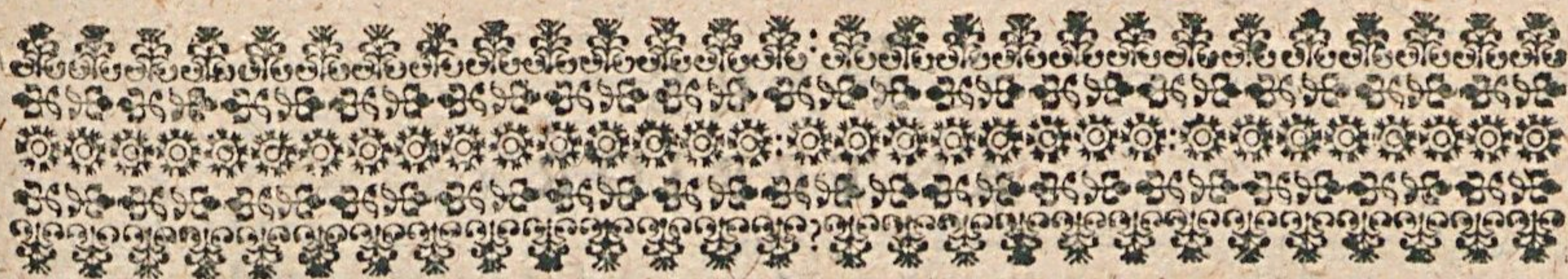
GENERICUM

...

...

...

A Ω.

Disputatio hæc imitatur Janum aut Na-
 ves quasdam : bifrons est α. biprora β.
 est, monstratq; *Rubricam bipertitam.*
 Noli hoc mirari, Lector : Ingenuo-
 rum hic mos est, ut prodant & pro-
 mant Fronte, quod gestant in Pectore γ. Pectus cor-
 pusq; inspice : dices bipertitum. *Prior* pars est Ju-
 ridica & continet quasi Monita meditationum lega-
 lium : *Posterior* est Philologica maximè & exhibet
 Exempla ac observationes historicas. Hæc recenset,
 Illa censet : hanc Memoriam debeo, illam Themidi
 consecro. Nolo tamen TE, BENEV. LECTOR,
 in *Generali* præfatione fatigare, ut etiam sufficias
Specialibus, quas tuam meamque causam Utrique parti
 præmittam. Si hoc ægrè feres, inspice Novellas Ju-
 stinianeas δ : perpaucae sunt sine præfatione.

α. Princeps poetarum latinorum lib. 7. Æn. vers. 180.

—— Janique bifrontis imago
Vestibulo adstabat ——

β. *Biprora* navis apud C. Barth. in advers. lib. 10. c. 20. f. p. 497. ubi tamen
dicit : *Navis biprora* non à duabus proris, sed firmitate unius alteram
Subtextam dici videtur. ex Aviano.

γ. Pacatus in panegy. Theodos. c. 37. in speculo Frontium imago extat
Pectorum.

δ. Leonis Imp. autem novellæ nullas planè præfationes habent. *Præfatio*
num tamen utilitatem ostendit Cajus in L. 1. pr. ff. de orig. Jur.

3A.
E
/
M-
R-
MI,
E-
RIEY
ERS
ALLE

PARS
ANTERIOR
eaque
JURIDICA
de
MUTATIONE NOMINIS.

L. un. C. de nomin. mutat. examinaturi, non discedemus à more modoque Majorum: seqvemur *Methodum*, quam, ut alibi, ita etiam in hâc *Lipsiensi Academiâ* seqvuntur Candidati Baccalaureatûs, Licentiaturæ & Doctoratûs. Sed quæ illa methodus? in carmine hoc *μνημονικῶν* exhibetur:

Præmitto Scindo Summo Casumque figuro

Perlego do Caussas Connoto & Objicio.^{a.}

Quod itaque Theseo fuit filium Ariadneum β . quod Viatori est Herma γ . quod Nautis veteribus fuit urfa major vel minor δ . & recentioribus Pyxidecula nautica ϵ : illud nobis in evolutione determinati Textus erit versus decantatus. Verba ejusdem ubi (non tam numeraveris, quam) ponderaveris, exclamabis veteri formulâ: omnia *Octo* habet! ζ . *Totidem* quoque membra habebit pertractatio nostra. DEUS NOBISCUM! η .

- ^{a.} M.G.I.C. recitat & explicat hos versus. ubi? in tractatibus juris civilis editis Francof. ad Moen. A.C. 1819. 8 p. 242. seqq.
- ^{β .} nota hæc sunt ex Nat. Comit. mythol. L. 7. c. 9. p. 740.
- ^{γ .} hanc & similes locutiones habet Alsted. c. 1. system. logici apud Chr. Pomarium in consiliario scholastico p. 289. fin. conf. Kippingi antiquit. Rom. lib. 1. c. 1. §. 21. p. 46.
- ^{δ .} videatur Frölichii viator. part. 1. lib. 1. §. 53. p. 72.
- ^{ϵ .} inventa circa A.C. 1300. à *Joh. Gojâ*, cive Amalphitano, ut vult Lagnus orat. pro Italiâ p. m. 700. vel à *Flavio Blondo*, uti notat J. Buno ad Cluverii geogr. L. 3. c. 39. p. 357. * in eâdem Melphitanâ urbe (bonum omen!) repertæ sunt PANDECTÆ juris civilis. Scholzius in prolegom. ad Synops. Instit. p. 11.
- ^{ζ .} *ἀπὸ οὐραίου*, Erasmi adagiap. 572. b. ubi simul de Heliogabalo notat morem

morem ei fuisse, ut ad cœnam vocaret 1. octo Calvos. 2. octo Lufcos.
3. octo Podagrosos. 4. octo Surdos. 5. octo Nigros. 6. octo Prælongos.
7. octo Præpingves. 8. octo Obefos.

9. in prælio Lipsiensi A.C. 1631. d. 7. Sept. Cæsareanorum hoc symbolum
fuit: Maria Jesu! sed Saxoniorum ac Svecorum (Deo unice se
committentium) tessera erat: NOBISCUM DEUS! Vide Æg. Strau-
chii continuat. Sleidani de qvat. Monarch. p. 287.

I.

PRÆMISSÆ:

§. 1.

Præmittenda afficiunt 1. Librum, 2. Titulum, 3. Legem.

§. 2.

1. LIBER intelligitur is, qui est Nonus in codice re-
petitæ lectionis: qui vocari potest Terribilium * liber: qui-
que agit de Delictis publicis.

* arg. const. Tanta, de confirm. ff. §. 8.

PUBLICORUM CRIMINUM variæ sunt speci-
es, putà † Majestatis læsio, de quâ lib. IX. Cod. tit. 8. Adul-
terium & stuprum tit. 9. 10. 11. Violentia t. 12. Raptus t. 13. Ho-
micidium t. 14. 15. 16. Parricidium t. 17. Incantationes t. 18.
Sepulchri violatio t. 19. Plagium t. 20. FALSI crimen, quod
committitur vel quoad Statum personæ t. 21. vel in Testa-
mentis t. 22. 23. vel in Monetâ t. 24. vel etiam in *Nomine*,
hinc tit. noster XXV.

† loquor cum Jul. Pacio in Isagogicis ad Codicem, ubi etiam in eorun-
dem præfatione p. m. 454 comparat

Institutionum libros IV. cum quatuor Elementis,

Pandeetarum partes VII. cum septem Planetis,

Novellas constitutiones titulis destitutas, cum Primo mobili astris
carente, in octavâ spherâ,

Codicis XII. libros cum duodecim signis Zodiaci.

§. 3.

II. TITULUS est de *Mutatione nominis*. En duas
Voces, sed unum Conceptum! quia sunt incomplexum signi-
ficatione, uti loquuntur Logici. 9. Unde sequitur hanc Ru-
bricam 1. non esse Concretivè, sed Abstractivè conceptam.

A 3

2. non

RIE
ERS
ALII

2. non continere Orationem aliquam vel Imperfectam κ. vel perfectam λ.

3. Vide Joh. Girberti tab. 12. pr.

4. uti in ff. sunt rubricæ de Senatoribus & de officio Consulibus. quas rubricas Cl. WOLFG. VOLRATH in accuratâ juris Romani analysi rectè sic concepit: de Senatu, de Consulatibus &c.

2. uti rubrica ff. si Mensor falsum modum dixerit. &c.

λ. Sic in ff. est rubrica: quod quisque juris in Alium statuerit, ipse eodem jure utatur. it: ne vis fiat ei, qui in Possessionem missus erit. &c. * Ex rubricâ, quæ habet orationem perfectam, sumi posse decisionem, causæ, notat Gothfr. ad rubr. ff. de rebus creditis, & Reyger in thesauro juris sub Rubr. n. 1 p. 1058. Hilliger ad Donell. L. 26. c. 2. litt. A. p. 1394: ubi de voculâ UT & NE agit.

Nunc, viso rubro, videamus nigrum: agnitâ clave legis, * referemus quoque conclave legis.

* Hieronymus dixit: Tituli sunt claves legum sive scripturæ. Cujac. in lib. 7. respons. Papin. ad L. 19. §. ult. ff. de pecul. legat.

§. 4.

III. LEX quæ vota sit, noli quærere: numerari nequit, unica est † & adeò solitariè sub suâ Rubricâ latitat, ut per anagramma dici possit ΝΟΜΟΣ ΜΟΝΟΣ καὶ μονάζων. Ostendat tamen suam Inscriptionem & Subscriptionem.

† μόνος sive UNITAS non est numerus, sed Principium & Finis omnium numerorum. Hainlini arith. lib. 1. parte 1. sub theor. 1. p. 8. ubi Unitatem dicit esse symbolum DEI. A quo omnia & AD quem referenda sunt omnia. conf. Ovveni epigr. ult. lib. 1. ad Edoard. Noël.

§. 5.

INSCRIPTIO ita habet: Impp. Diocletianus & Maximianus AA: & CC. Juliano.

Primores voces dicunt QVIS constitutionem emisit, nimirum Imperatores Diocletianus & Maximianus, Augusti & Consules.

Ultima vox indicat eum AD QVEM rescriptum fuerit, scilicet ad Julianum. *

* Quod apud Curtium L. 7. c. 8. §. 16. legatus Scythicus ad Alexandrum dixit: Qvis sis, unde venias, licetne nobis ignorare? Illud etiam ad hunc Julianum dicimus. Non enim (puto) de hoc accipienda eruat, quæ adducit Rupertus ad Besoldi synopsis. hist. c. 14 p. 395.

§. 6.

§. 6.

SUBSCRIPTIO hisce litteris absolvitur: S. XV. Kal.
Jan. A. A. Conss.
id est, Scriptum 15. calendarum januarii (s. 18. decembr.) Au-
gustis consulibus.

De *Loco* μ . nihil additur, *Annus urbis condita* v. omitti-
tur, omittitur quoque *Consulatum numerus*; ξ .

μ . fortassis tamen subaudienda erit

Terrarum dea gentiumque *Roma*

uti vocatur à Martiale lib. 12. epigr. 8. vers. 1.

v. anni U. C. quibus Diocletianus & Maximianus collegæ in Consulatu
fuerunt, hi sunt: 1039. 1042. 1045. 1051. 1055. 1056. Ita colligo ex Fa-
ctis consularibus. sed quinam Annus in lege nostrâ subaudiendus sit,
ignoro. Davus sum, non Oedipus, inquit servus ille apud Terent. in
Andr. act. 1. sc. 2. vers. 24.

ξ . nam Diocletianus & Maximianus fuerunt *sexies* in consulatu collegæ.
vide Sethi Calvisii chronol. ad jam enumeratos annos U. C.

Sed sine ullo dispendio cognitionis Legalis arg. §. 10. con-
stit. Tanta, de confirmat. Digest. Scrutentur talia, qui multa
scire volunt, o. quibusque omne ignotum pro magnifico est
 π ; nobis isthic neque feritur, neque metitur ρ .

o. alluditur ad locum Senecæ ep. 88. n. 63. ubi de inutilibus *Questionibus*
differens ait: talia sciat oportet, qui multa vult scire.

π . Tacitus in vitâ Agric. c. 30. §. 4.

ρ . vox servi Epidici apud Plaut. in Epidico act. 2. sc. 2. vers. 80.

§. 7.

Occasione *Inscriptionis*

1. poterat HISTORICE (secundum *λεχθέντα* sive Dicta
& *ωξαχθέντα* sive Facta) agi tum de Diocletiano, tum de
Maximiano; sed hunc laborem præoccuparunt Joh. Bus-
sieres in floscul. hist. part. 2. c. 1. p. 54. seq. Joh. Jonston. in
polyhist. parte 3. c. 14. p. 563. Joh. Cluverus epitome hist.
in vitâ C. Aur. Val. Diocletiani & M. Aurel. Valer. Maxi-
miani. Christian. Matthias in teatro hist. sub Imperato-
re XLI. à p. 646. editionis de anno 1668.
2. poterat POLITICE agi de illâ *Questione*: an apud Ro-
manos

R
E
R
S
A
L
I
E

manos *Monarchia* fuerit, cum Imperatores sibi legabant *Collegas*, uti fecerunt Marcus Aur. Antonin. philosophus qui L. Aurel. Verum, Fl. Gratianus qui Valentinian. II. Fl. Theodosius M. qui suum Arcadium, Fl. Theodosius II. qui Fl. Placid. Valentinianum III. assumpsit? negantibus aliis, nobis *Affirmativa* sententia arridet cum Kippingio in instit. polit. L. I. c. 13. §. 4. p. 98. Dan. Ottone de majestate imperii c. 2. §. 14. p. 39.

3. poterat PHILOGICE agi de *Consulatu imperatorum* AA.; sed satisfacit dudum huic negotio Jul. Cæs. Bulenger in curioso tractatu de Imperat. Rom. L. I. c. 18. ubi simul p. 37. explicat illam Distinctionem notabilem, inter Consules *Ordinarios* & *Honorarios* sive *Suffectos*.

II.

DIVISIO & οἰκονομία.

§. 8.

Politicorum regula est: divide & impera. σ. Uti ergo Anatomici melioris cognitionis gratiâ dissecant cadavera τ., Carpi υ. ob commodiorem usum resolvunt edulia: ita nostrum est, Dividere textum φ. ut melius intelligatur.

σ. hæc regula comprehendit arcanum *Papa* contra imperium Germanorum, Burgold. notit. imperii part. 1. disc. 9. §. 8. p. 244. & disc. 5. §. 6. p. 176. item arcanum *Imperii* contra Principum potentiam, Id. ibid. parte 3. disc. 16. §. 1. pag. 121. Conf. Saavedr symbol. polit. 90. p. 735. ubi agit de Armorum divisione.

τ. Carpzovii criminal. part. 3. qv. 137. n. 72.

υ. de quibus Carpi sive Carptoribus & cibicidis agit Salesius ad Petron. satyr. c. 36. p. 20. & Comm. p. 145. Nostratibus vocantur Trenchiret.

φ. Totum illud non Essentiale aut universale; sed *Integrale*.

χ. Teste enim Accursio in proem. inst. §. 4. verb. partiri. *Partitio* animum legentis incitat, mentem intelligentis præparat, memoriamque artificiosè informat.

§. 9.

Partes habet tot, quot olim agnovit Orbis ψ. quot agnovit templum Salomonis, ω. quot Objecta partialia agnoscit

gnoscit Jctus α . & quot Gratias β . agnoscit Poëta. quot ergò? Tres.

ψ . divisas adhuc in Europam, Asiam & Africam. Illa repræsentat figuram *Draconis aut Virginis*: illa similis est *Mitræ* ducis Venetorum: hæc habet formam *Lunæ* dimidiatæ vel *conchæ* marinæ. Alsted. en- cycl. lib. 18. parte 3. c. 5. p. 1145.

α . templi partes tres erant 1. Oraculum sive Adytum. 2. Palatium sive atrium. 3. Porticus sive vestibulum. videatur *Qvistorp* in annotat. ad 1. Reg. c. 6. vers. 3. ubi exhibet ideam templi Salomonis depictam.

α . ductu §. ult. J. N. G. & C. omne jus quò utimur, vel ad Personas, vel ad Res, vel ad Actiones pertinet. confer ad eundem §. MANZII commentarium *λογικώτατον καὶ χρησιμώτατον* n. 6.

β . Hesiodus in *Θεογονίᾳ* vers. 909. tres Charites nominat, Aglaiam Euphrosynen & Thalam.

IO.

Prima pars disponit per Regulam extantem

tum καὶ ἑσιν: *Nominum mutatio periculosa non est.*

tum καὶ ἑσιν & accommodationem: *mutare itaque Nomen vel Prænomen sive Cognomen, secundum ea quæ sæpè statuta sunt, minimè prohiberis: nullo ex hoc præjudicio futuro.*

Secunda pars (quæ tamen in textu præponitur) exponit Rationem partim Legis, partim cur Nomina sint inventa: *quia ab initio nominis cognominis prænominis (recognoscendi singulos) impositio libera est.*

Tertia pars apponit & interponit Limitationem & temperamentum regulæ: *Nomen mutaturus sit quoad Statum liber, quoad Intentionem Ingenuus i.e. sine Fraude.*

III.

SUMMARIUM.

§. II.

Brevitas delectat L. 1. ff. ubi glossa, quod met. ca. Erasmi adag. p. 109. b. 7. Uti ergò Chimici ex metallis δ . mineralibus & vegetabilibus quintam Essentiam eliciunt, & Arithme-

B

ritme-

E

M-

R-

MI,
E-

RIE
ERS
ALLI

rithmetici varias numerorum series in Summam Summarum ε. colligunt: ita quoque ex textu nostro Quinta quasi essentia & Summa ζ. extrahenda venit.

γ. elegans est locus Platon. de Legib. lib. 1. p. 780. litt. B. Græci omnes ATHENAS Verborum studiosam & verbosam, LACEDÆMONEM Brevilquam, CRETAM verò Intelligentiæ magis quàm verbis studentem dixerunt. * Illic φιλόλογοι καὶ Πολυλόγοι, Isthic βραχυλόγοι inveniebantur, Hic verò πολύνοια μᾶλλον ἢ πολυλογία vigeat.

δ. Comprimis autem ex Auro. Vide Corn. Drebbelii tractat. de quinta essentia c. 1. Insertus est Alstedii encyclop. L. 29. Sect. 7. p. 1907.

ε. communiter vocant das Facit. hinc illa notissima vox Adami Nieß-Arithmetici: das Facit fömt an Galgen. Vide Zinggr. apophth. part. 1. p. 229. * quid autem de illâ adductâ locutione sentiendum sit, indicat Becman. de origin. lat. lingvæ litt. S. p. 1041: qui Summa Summarum malè dictum existimat, is Sus Minervam i. e. barbarus reprehendit veræ Latinitatis Lumina.

ζ. Videatur L. in summa 67. pr. ff. de condict. indeb. & ibi Gothfr. L. in summâ 2. ff. de aqv. plu. arcen.

§. 12.

Imò dudum hanc legem λακωνίζειν η. fecit tum Bartholi discipulus Baldus Ubalduſus. Italus: tum Jul. Pacius, Germanus. 1.

η. quid hoc sit, distinctè explicat Erasmi in adagiis p. 352. a. * sapius hunc auctorem allego, quia non solum pueris, sed etiam adultioribus, tanquam κέρως ἀμυλθείας (uti loquitur Jac. Crucius lib. 2. ep. 21. p. 161. edition. Amstelod. de anno 1642. 12.) omnium elegantiarum copiam abundè suppeditat.

θ. Elogia ejus vide ap. Arn. Reygerum in thesau. Jur. sub voce Doctof. n. 176 p. 1059.

ι. ad GERMANOS eum refert Val. Förster. in append. ad hist. jur. Rom. p. 711. m. sed Andr. Calagius apud J. A. Qvenstedt de patriâ illustrium doctrinâ scriptivæ virorum p. 286. refert eum ad ITALOS. Aliàs tamen docuit in Monte-peffulano sive Monspellii.

§. 13.

BALDI verba * hæc sunt: Mutatio nominis non fraudulosa libero homini est permessa.

* glossato corpori adspersa.

§. 14.

§. 14.

PACIUS † verò ita loquitur: Qui sine dolo nomen mutat, pœnam non meretur.

† in Isagoge ad Cod. lib. 9. tit. 25. p. 661. editionis Ger. Wassenacr.

IV.

CASUS.

§. 15.

Quid h. l. Casus sit, præmonebimus. Sed quomodo? partim ἀρνητικῶς sive Negativè, partim ἰσχυρικῶς sive Affirmativè.

§. 16.

Casus NON EST id quod A. ad Grammaticorum declinationes spectet κ. B. aut ad Medicorum curam pertineat, λ. C. aut Procidendi actum μ referri D. aut ad Fortunam adversam ν. trahi, E. aut Eventui cuicunque ξ. applicari possit;

κ. ad illos Casus alluditur in proverbio satis noto: εἴσθε kommen zu den Memtern per Nominativum &c. videatur Weidner in apophth. part. 3. p. 66. fin.

λ. Casus enim nonnunquam pro Morbo accipitur, uti patet ex Corn. Celso de re medicâ L. 4. c. 20. pr. p. 232. edition. Joh. Antonidæ, van der Linden. Lugd. Batav. 1637. 12.

μ. talis Casus extinxit Eutychem Act. 20. vers. 9. talem Casum ceciderunt in suâ juventute Albertus VV ALLENSTEIN & Johannes BANNERUS, quorum ille tandem Casareæ, hic Svecicæ militiæ dux Supremus evasit: infortuniis fortunæ præludentibus. M. Zeiler dialogo 49. p. 329. de tali quoque Casu loquitur Matth. Abel in seltamen Gerichts-Händeln parte 1. casu 6. p. 23. & Zinggr. in Apophth. part. 1. p. 253. de casu Elpenoris & Icaris canit Ovidius lib. 3. Trist. eleg. 4. vers. 19. 21.

ν. nota est L. 83. §. 5. ff. de V. O. ubi ἐπιχαρῆκαχοι: satis nervosè stringuntur, dum dicitur: Casum adversamque fortunam liberi hominis spectare (aut sperare,) neque civile neque naturale est. O verba bona dignaque non solum Paulo J Cro, sed & Paulo Apostolo!

ξ. doctrinæ de Substitutionibus satis familiare est Vocabulum Casus. Hinc Forma substitutionis Vulgaris, dicitur fieri in casum non aditæ hereditatis: Pupillaris in casum, si liberi Impuberes heredes erunt, & ante pubertatem decesserint: Quasi-pupillaris, in casum si liberi Men-

E

/

M-

R-

MI,
E-

RIE
ERS
ALLE

te-capti heredes erunt & in infirmitate decefferint. Ludvv. ex. 8. th.
4. 5. 6. J. Pacii analyf. ad rubr. J. de Vulg. fubftit.

§. 17.

fed EST ID quod Lexicographi explicant per *Con-
troverfiam* quæ casu contingit: Cicero π . & L. 12. ff. de
LL. vocat *Caufam*: fed frequentius *Facti fpecies* ξ . aut *Exem-
plum* σ . appellatur.

\circ . huc refero L. 10. ff. de LL. lex omnes casus comprehendere nequit.

π . lib. in Verrem §. 116. ubi dicitur: tantum quod hominem non nominat;
Caufam quidem totam perfcribit. * Sic etiamnum *Caufas* *Cafus-*
que formamus, fuppreffis personis Veris aut expreffis Fictis. hinc a-
pud Jctos toties occurrit vox *Titii aut Mævii*; uti apud philofophos
terminus *Sortes & Blitri*. Sam. Marefius in notis ad Caftanæi diftin-
ction. fub voce LL. p. 243. m. confer Calvinii lex. juris fub τ No-
mina p. 623. b.

ξ . adfpiciatur L. 83. ff. de legat. 2.

σ . hinc illud: *Exemplo* res fit manifefior L. 3. §. 2. ff. de Collation. L. 51. §. 2.
ff. ad L. Aquil. conf. L. 15. C. de tranfact. & L. 8. C. de impuber. fub-
ftit. Et Seneca epift. 6. n. 14: longum iter eft per Præcepta, breve
& efficax per Exempla.

§. 18.

Nunc formabimus *Cafum* verbis primò *Gloffe*, poftèa
Propriis.

§. 19.

GLOSSA fic infert: aliquis Nomen impositum,
mutare fibi cupiens, an mutare poffit, quærit? & dicitur,
quod Sic: fi Liber fuerit, fi in alterius Fraudem non fecerit.

§. 20.

NOSTRA formatio alludit ad ea quæ Lud. Vives τ .
narrat: *Pomponius Letus* υ , adeò ftuduit Latinitati, ut græca
attingere non auderet: tantus fuit admirator Romanæ ve-
tustatis, ut non folùm diem natalem Romanæ urbis facrum
habuerit, Romulum coluerit, feque Dictatorem nominave-
rit; fed etiam Christiano PETRI ϕ . nomine rejecto, fe di-
xerit POMPONIUM.

τ . apud Chr. Matthiam in teatro hift. fub Fridr. III. Imp. c. 3. §. XIV.
p. 1015.

p. 1015. & apud auctorem exercitationum XII. in Sever. Monzamb.
exerc. 2. p. 15.

v. qui aliàs scripsit de Romanis Magistratibus &c: de antiquitatibus
urbis Romæ: historiæ Romanæ compendium: commentarium reipu-
blicæ Romanæ in exteris provinciis bello acquisitis constituræ: item
de exortu Mahomedis. Draudius in biblioth. class. sub libris Hist.
Geogr. Polit. p. 1255. 1171.

φ. PETRI nomen in *Erfordiensibus* Senatoribus non tolerari, commu-
niter credunt. Zeiler. von den zehen Reichs-Kräissen tit. 5. p. 330. m.
Idem in Miscellan. lit. N. p. 240. fin.

Quæritur; an hoc Itali factum peccaverit in legem Cor-
neliam de falsariis? nostra L. un. C. de mutat. nom. hoc Ne-
gabit, quia probabile est illum fuisse Liberum & à Dolo re-
motum.

A Dolo, inquam: nam Affectationi & affectatæ Super-
stitioni videtur fuisse vicinissimus. Adeò etiam inter Italos
χ. invenias specie Sapientiæ stolidos! ψ.

χ. qui tamen I T A L I ob acutum atque igneum ingenium Summi sunt
inter filios seculi hujus, uti loquitur Pacif. à Lapide in notis ad Mon-
zamb. disc. 1. §. 3. p. 8. confer Lansii oration. pro Italiâ p. 700. m.

ψ. uti milites de suo Imp. Juliano loquuntur apud Amm. Marcell. lib. 17.
c. 18. m. * Gelehrte Phantasten/ addit Piccartus in observ. hist. polit.
dec. 8. c. 1. p. 69.

V.

LECTIO LEGIS & Scrutinium Vocum.

§. 21.

an Leges à Legendo derivari debeant, alii α. viderint.
Leges β. legendas esse, certum est. arg. l. 24. ff. de LL. conf.
Numer. 15. vers. 39. Lectio illa occupatur vel circa *Verba*
vel circa *Sententiam* ac vim legis, arg. L. 17. & 29. ff. de LL.
Strauch. dissert. 1. th. 14.

α. quos citat Coll. J. Arg. ad tit. ff. de LL. th. 1. p. 15.

β. scilicet in Scripturam redactas, uti fiebat apud *Athenienses* & *Roma-
nos*; nam jura ἀγραφα simpliciter memorantur, uti factum est apud
Spartanos §. 10. J de J. N. G. C. & *Germanos* nostros, qui leges su-
as cantilenis inclusas canebant, (uti nos adhuc canimus hymnum il-
lum

RIE
ERS
ALLE

lum: Dis sind die heiligen Zehen Geboth/ die uns gab &c.) Heideri polit. c. 1. p. 153. & c. 2. p. 541. Hinc etiamnum cantilenarum quarumlibet (etiam non legalium) partes vocantur Gesätze.

Verborum putamina in hac V. parte tangimus, mox etiam in parte VI. *Rerum & Rationum* * nucleos eruturi.

* ut ita loquar cum Barth. Keckerm. in plenar. system. Logices parte 2. c. 4. sub §. 8. p. 849. b.

§. 22.

Notabiliores voces nobis videntur hæ:

NOMEN, COGNOMEN, PRÆNOMEN.) de his quædam Generica, quædam Specifica observasse juvabit.

§. 23.

In *Genere* tenendum, sermonem hoc loco esse de Nominibus non Appellativis sed Propriis, per quæ aliàs individua denotantur. Apud Romanos autem Ingenui plerumq; Duo γ. Tria δ. imò quædamq; Quatuor ε. nomina habebant: hinc nata nominum priorum differentia, secundum quam aliud Nomen aliud Prænomen aliud Cognomen aliud deniq; Agnomen est. Rebhan hodogeta jur. charta 2. clim. 3. parall. 2. §. 59. p. 506.

γ. *Romanorum Reges* erant: Numa Pompilius, Tullus Hostilius, Ancus Martius, Tarquinius Priscus, Servius Tullius, Tarquinius Superbus, Vide Florum lib. 1. hist. c. 2. seqq.

δ. v. g. M. Tullius Cicero. * quem Petr. Crinitus de honestâ disciplinâ L. 1. c. 8 p. 82. vocat Sacrosanctum eloquentiæ principem.

ε. e. g. P. Corn. Scipio Africanus. * unus ex Quatuor maximis Ducibus, qui ex mente Hannibalis apud Plutarch. in vitâ T. Q. Flamini c. ult. p. 381. a. & sub Pyrrho. c. 4. p. 387. C.) erant 1. Alexander M. 2. Pyrrhus. 3. Hannibal. 4. Scipio ille.

§. 24.

in *Specie* nunc videbimus A. Prænomen. B. Nomen. C. Cognomen. D. Agnomen.

§. 25.

A. PRÆNOMEN erat nomen singulis Peculiare ac Proprium, & si Theophilum rectè percipio, hoc κύριον ὄνομα

3 h'd
1.31.7
E
/

ovona vocatur, ideò quia Nomini in specie sic dicto sive Gen-
tilitio *præponebatur*.

* in §. 29. J. de legatis. p. 337. editionis C.A. Fabroni, impressæ Pari-
siis 1657. 4.

Vocatur aliàs *nomen Verum*, item *Proprium nomen*,
imò & *Nomen absolutè*. Jac. Sirmondus in præfat. notar. ad
Apoll. Sidonium p. 8. *

* ubi simul de Romanis duo singularia notat :

1. quod circa Proprium nomen aliud *Ante*, aliud verò *Post* everfam rem-
publ. Romanam observandum fuerit. *Stante* republicâ proprium id
nomen fuit quod PRIMUM i. e. PRÆNOMEN. v. c. P. Corn. Scipio
& L. Corn. Scipio fratres : M. Tull. Cicero & Q. Tull. Cicero fratres.
Postea verò, cum multis nominibus nobiliores uterentur, illud uni-
cuique Proprium esse censebatur, quod POSTREMUM locabatur.
e.g. Salvius Otho & Salvius Titianus fratres, Fl. Vespasianus & Fl.
Sabinus fratres.
2. quod proprium & alia adjuncta nomina (quæ omnia in singulis pro-
pè capitibus variabant) à *Parentibus* ut plurimum Cognatisque desum-
serint. v.g. Fulgentii episcopi nomina fuerunt *Fabius Claudius Gor-
dianus Fulgentius* : ex quibus Claudius *patri*, Gordianus *avo* proprium
nomen fuerat. Symmachi oratoris filius vocabatur *Q. Flavianus
Memmius Symmachus*. Flaviani cognomen à *Patruo*, Memmii ab *avo*
paterno, & Symmachi à *Patre* sortitus. Hæc ex Sirmondo collegi.

Pueris anteqvam togam virilem ꝓsumerent, & puellis
antequam nuberent, prænomen non imponebatur. Valer.
M. lib. 10. de nominibus p. 839. editionis Thysianæ. conf.
Joh. Niehofs Allgemeine Beschreib. des Reichs Sina c. 4. p.
278. b. ubi agit de Sinensium 1. Zunamen. 2. Vornamen.
3. Schulnamen. 4. wenn jemand den Männlichen Hut
auffsetzt und ein Weib nimmt/ wird er von einer vornehmen
Person mit etwas ehrlichem Namen begabt/ welchen die Si-
neser selbst die Litter nennen. 5. grossen Namen.

ꝓ. Pueri Rom. utebantur *Palliolo* usque ad XIII. æt. annum: postea *Præ-
textam* sumebant, usque ad annum XVII. tandem *Togam virilem* su-
mebant cum magnâ pompâ. Vide Ph. Caroli antiqvit. Rom. lib. 4.
c. 10. p. 128. confer. antiqvitatibus vestiariis refertissimam L. 23. ff. de
auro argento legato. J.R. Textoris officin. lib. 4. c. 94. p. 510.

Præ-

M-
R-
MI,
E-
RIE
ERS
ALLE

Prænomena ut vulgò notiora, litteris tantùm Initialibus † signabantur.

† Vel unâ T. Titius: vel duabus C N. Cneus. SP. Spurius: vel tribus SEX. Sextus, SER. Servius. Calvini lex. jur. sub voce Spurius p. 865. b.

Hodiè huic Prænomini æquipollet cujuslibet nomen Baptismale η. v. c. Caspar, Melchior, Balthasar. θ.

η. der Tauff-Name / quod in Baptismatis sacramento acceptum differt à nomine Familix. Speideli specul. notabil. litt. N. n. 20. p. 881.

θ. Ita vocatos fuisse illos tres Reges & Magos ad cunabula Christi venientes, Pontificii credunt. vide Ph. Hen. Fridlibii observat. ad Matth. 2. vers. 1. qv. 12. p. 43. & confer. H. Hermetis jus publ. c. 32. num. 82. p. 565. ubi agit de more illorum qui Januis adium inscribunt hos characteres. C. M. B.

§. 26.

B. NOMEN In specie illud dicebatur, quod Familix originem sive Gentem declarabat, & non tam personam à personâ, quam gentem à gente (ein Geschlechte von dem andern) distingvebat. Unde etiam *Gentilitium* & πατρωνυμικόν vocatum. Seqvebatur statim Prænomen ι. v. c. Luc. *Annaeus* Seneca. κ.

ι. allegati Rebhani hodeg. jur. chart. 2. clim. 3. parall. 2. §. 59. p. 506.

κ. Sophorum apex vocatus à Fr. Taubm. in dissert. de LL. p. m. 27.

Nomen hoc imponebatur Puellis octavo, Pueris nono λ. à nativitate die μ. qui dies, quia infantes ante nominis impositionem lustrabantur ν. & purgabantur, Lustricus ξ. audiebat.

λ. imò Septimo; scilicet apud Græcos. Aristot. hist. animal. lib. 7. c. 12.

μ. Ratio, cur illos dies elegerunt Romani, invenitur apud Plutarch. quæst. Rom. 102. p. 288. B.

ν. Sext. Pomp. Festus litt. L. p. m. 1127. Macrobr. Saturn. lib. 1. c. 16. p. 33. Er. Puteani musathena c. 15. p. 189.

ξ. & *Lustralis Solennitas* apud Symmach. L. 2. ep. 47. fin. sed Tertullian. lib. de Idololatr. c. 16. pr. vocat *Nominalia*. hinc nostrum illud: der Namens-Taa.

Quod apud Romanos erant Nomina, id nostratium Cognomina esse videntur. e. g. *Æg. Hunnius*, *Georg. Mylius*, *Polyc. Lyserus*. *

* SIRA

* *Stratem. theatr. hist. exitu 10. ad A. C. 1610. p. 1106. de his tribus Sympatriotis* (nati enim fuerunt VVinendæ sive VVinendaviæ in agre VVürtembergiæ, quarto à Tubingâ milliari. Qvenstedt de patriâ illustr. doct. viror. p. 161.) συγγεγοισ hoc circumfertur dicitur: D. Æg. Hunnius doctissimus: D. Georg. Mylius eloquentissimus: D. Polyc. Lyserus formosissimus. Docuerunt VVittenbergæ.

§. 27.

C. COGNOMEN erat, quod nomini conjungebatur, ut cognationis nomen. o. Sed quo fine? ut discernerentur inter ipsos gentiles familiæ. π. v. gr. M. Tullius Cicero, ε. L. Ann. Seneca.

o. Gothofr. ad L. 4. C. de testam. litt. n. ubi etiam *tertium nomen* & ἐκώυμωρ dici probat.

π. Æm. Ferretus ad §. 29. J. de legat. apud Rebhan loco laudato.

ρ. cum hujus *Cognomen* exagigaretur dicitur, amicique hortarentur, ut id mutaret, dixit: ego *Ciceronis* nomen illustrius efficiam quàm Catonum Catulorum Scaurarumque. Plutarchi apoth. p. 204. E.

§. 28.

D. A GNOMEN putemus Cognominis speciem, at paucis communem, fuisse. Adhærebat ob Mores, peculiaria facta aut fata σ. v. c. C. Marius *Coriolanus*, τ. C. Valer. Flaccus *Flamen*, L. Corn. Sylla *Felix*, Licin. Crassus *Dives*, υ. C. Fabius Maximus *Cunctator* à cunctandò, *Verrucosus* à verrucâ in labris & *Ovicula* à clementiâ morum. φ.

σ. Gothofr. ad d. L. 4. C. de testam. lit. n. & Rebhan. loco citato. Uterque conqveritur de infrequentiori usu vocis *Agnomen*. Imò Rebhan accusat quoque historiam Romanam & Fastos consulares, qui ob turbatam seriem *Nominum*, hanc doctrinam reddunt intricatam.

τ. Vide Plutarch. in vitâ Coriolani c. 5. p. 218. D. Locus est notabilis & ἐν τῷ φανερω̃ sive ex professo in *Cognominibus* occupatus.

υ. de his omnibus videri potest Valer. Max. lib. 5. c. 9. confer B. Briffon. de formul. lib. 7. p. 733. C. Rhodigini lect. antiq. lib. 24. c. 6.

φ. C. Nepos, aut quisquis etiam sit, de viris illustr. c. 43. pr.

§. 29.

RECOGNOSCENDI) i. e. cognoscendi, verbum II. Compositum advocatur, cum Simplex suffecisset: uti sæpius vox Simplex ponitur pro Composito.*

C

* v. c.

R
E
S
A
L
I
E

* v. c. in lege Aquilia accipitur *Ruptum* pro corruptum §. 13. J. de L. Aquil.
L. 27. §. 3. ff. de furt. L. 7. §. 2. ff. arb. furt. cæsar.

Aliàs notæ sunt hæ phrasæ: *Recognoscere feudum* χ. Feud.
L. 2. t. 17. fin. *Recognoscere instrumenta* ψ. L. 56. pr. ff. de V. S.

χ. i. e. beneficii feudalis auctorem agnoscere, eiqve illud acceptum ferre,
ac eò nomine fidem & obsequium referre. Calvini lex. juris in append.
de verbis feudalib. p. 1041.

ψ. hinc illud apud Carpzovium in processu tit. 14. art. 2. n. 79. *documenta re-*
cognoscere est res magni momenti & præjudicii, quippe quæ vim Con-
fessionis habet & paratam operatur Executionem.

§. 30.

III. IMPOSITIO NOMINIS.) *Imponere nomen* Quid
sit, notum est: notum quoque est epigramma α. scriptum in
fœminam Nomine bonam, Moribus malam: β.

*Qui-tibi-cunqve Bonæ, sacris dum tingeris undis,
Imposuit nomen, omnibus imposuit.*

α. nescio, cujus autoris.

β. hoc carmen *Unam* tantum stringit fœminam; sed illud Q. Ciceronis in
fragm. Petron. c. 115. in *Omnis* fulminat:

*Fœmina nulla bona est: & si bona contigit ulla,
Nescio quo fato res Mala facta Bona est.*

§. 31.

IV. INNOCENTIBUS) sive non fraudulenter facientibus,
uti explicat Glossa h. t. Innocens enim, utpote nocere nesci-
us c. 23. ca. 22. qv. 4. nihil commercii habet cum fraude, quæ
est novica arg. L. 1. pr. ff. de dolo.

§. 32.

V. FRAUS) *Quid* sit, patere puto ex descriptione vel Ser-
vii vel Labeonis in L. 1. §. 2. ff. de dolo malo L. 7. §. 9. ff. de pactis.
Quotuplex sit, indicat μεθ' ἑωυτῶν ἴσ' τε καὶ ξενουμῶν α. γ. JC-
tus J. Pacius: δ. duplex est fraus, altera in Mente, altera in
Rebus; in mente est Dolus, in rebus est Damnum arg. L. 7.
§. 10. ff. de pactis. Exemplum hujus divisionis erui posset ex
L. 21. §. 7. ff. de furtis. ε.

γ. his vocibus utitur Alsted. in encycl. lib. 5. c. 3. reg. 2. fin. p. 135. a. ubi de
Lexicis loquitur.

δ. in analysi §. 3. J. qui manumitt. non poss.

ubi

ubi agitur de eo qui *Animo* furandi ingreditur aedes alienas, postea tamen *Rem* nullam furatur.

§. 33.

LICITO JURE) Tò Expedit Licet & Decet sunt qui-vi-
dem verba Impersonalia, sed tamen personarum omnium
actiones dirigunt.

quod *Expedit* & *utile* est, non confundatur cum Licito §. aut
Decenti. n.

§. non enim quod tibi *Expedit*, semper fecisse *Licuit*. v.c. ultra dimidium cir-
cumvenisse emtorem, venditori expedit; sed non licet per L. 2. C. de
rescind. vendit. Econtrà multa *Licent* mihi, sed non omnia *Expediunt*,
inquit Paulus 1. Cor. 6. vers. 12. conf. Grotium de J. B. & P. lib. 3. c. 4.
§. 2. pr. ubi Exemplis illustrat.

n. *Utilia* publicè aut privatim non debent separari ab *Honestis*. Socrates a-
pud Cicer. de offic. lib. 3. §. 11. Treutl. vol. 1. disp. 1. th. 3. C. Quàm con-
fidenter Lucanus lib. 8. v. 488. canit!

— Sidera terrâ

Ut distant & Flamma mari: sic utile Recto.

Inde dijudicamus *Rationem status* honestam & inhonestam, de quâ
Imhof in singular. politicis rat. stat. 26. p. 1.

quod *Licet* *permissum* est & *toleratur*, differt ab eo, quod *De-*
cet & *honestum* est.*

* Ratio, quia non omne, quod *Licet*, est simul *Honestum* L. 144. ff. de R. J. &
ibid. Ludvveli exempla. Grotius de J. B. & P. L. 3. c. 4. §. 2. m. ubi citat
locum Claudiani, qui extat in paneg. de 4. consulatu Honorii v. 267.

Non tibi quid *Liceat*, sed quid fecisse *Decebit*,
Occurrat, mentemque domet respectus *Honesti*.

quod *Decet* & *honestum* est, cætera includit.*

* *Honestè* vivere spectat ad Universalia præcepta, quæ sese offerunt in §. 3.
I. de J. & J. ad quem §. videantur Dd. moralistæ.

LIBER) est Concretum accidentale, ejus Abstra-vii
tum & forma est LIBERTAS, quæ (si Homonymiam spe-
ctas) accipitur vel *Materialiter*, ubi magis est Facti quàm
juris. vide pr. J. de libert.; vel *Formaliter* pro aliqua conditio-
ne Civili oppositâ Servituti: quò sensu magis Juris quàm fa-
cti est. Struvii synt. jur. civil. ex. 3. th. 8. p. 77. Et hæc describi-
tur in Inst.*

C 2

* tam

R
E
M
I
E
R
I
E
S
A
L
I
E

* tam Justiniani §. 1. J. de jure person. quam Florentini, vide inscript. L. 4. ff. de statu hom.

§. 35.

IIIX. PRÆJUDICIUM.) *Hoc loco* nihil aliud significat quàm periculum, incommodum, læsionem, damnum §. *Alibi* verò sumitur 1. pro Sententia sive judicio à superioribus lato, quod postea inferioribus judicibus præbere potest Exemplum 1. 2. pro Quæstione, quæ in concursu aliarum prius decidi debet. κ.

§. & ita etiam capitur in L. 1. C. quib. res judic. non nocet.

κ. Vultejus ad §. 12. J. de action. n. §. confer. Barbofæ locos comm. lib. 14. c. 59. n. 1 ubi *Præjudicia* summarum Curiarum sequi jubet; sed cautè, imò cautissimè.

κ. Pacii analys. & Manzii comment. ad §. 12. J. de action. ubi Expl. subjiciunt.

§. 36.

In hâc parte V^{ta} Criticam λ. exercere mos est, eo fine ut *Lectiones varia* sistantur & *peccata Librariorum* in legibus describendis admittuntur emendentur; ast verò nihil tale circa textum nostrum observavi: quotquot Exemplaria videre licuit, uno spiritu parique voce μ. loquuntur. Aristarchus ν. juret hanc legem religiosis & quasi Longobardicis ξ. manibus descriptam fuisse.

λ. utilissimam certè & saluberrimam, si modicè adhibetur & modestè, verba sunt J. Lipsii de milit. Rom. L. 2. dial. 2. m. p. 52.

μ. Prophetæ opus mundi ac opificium Dei uno spiritu ac pari voce testantur, inquit Lactant L. 2. instit. c. 8. edit. Thylian. quem respeximus.

ν. pro Censore capitur, explicante Erasmo in adag. p. 152. nam *Aristarchus* grammaticus censuit & recensuit Homeri versus. Subdititios ὀβελίσκοις & Genuinos ἀπερίσκοις notando. eadem sentit Ph. Caroli de Criticis dissertat. præmissâ animadversion. Gellianis p. 8.

ξ. Franc. Robortellus laudat codices vet. à Longobardis exaratos, quia illorum manuscripta mendis tantopere non laborant. Zeiler. cent. 3. ep. 32. p. 679.

VI.

CAUSARUM scrutinium sive Αιτιολογία.

§. 37.

Felix qui potuit *Rerum* cognoscere *Causas*!

Virgilius Georg. vers. 495. exclamat; ego contra, vel potius per *παρωδία*:

Felix qui potuit *Legum* cognoscere *Causas*.

Objicis cum *Juliano*: non omnium quæ à majoribus constituta sunt, Ratio & Causa reddi potest L. 20. ff. de LL. c. & sapius more Pythagoricorum illud *ὠτὸς ἔφα π.* (legislator) ingeminandum est.

o. ne irrationales quidam Jcti ad hanc legem, velut ad *ignorantia asy- lum* (vide Sperling. physic. L. 2 c. 3. ad præc. 9. & 10. p. m. 325. & Baconis hist. natural. cent. 10. experim. 999. p. 965. ubi de Qualitatibus occultis agunt) confugerent, nervosè eam explicavit Manzius in quaestione prælimin. ad comm. Inst.

π. G. Hornii hist. philos. lib. 7. c. 12. p. 369. illud *ὠτὸς ἔφα* circum- spectè explicat.

Respondeo cum *Celfo* ex præambulâ L. 17. ff. de LL: tunc le- ges scimus*, si non tam verba quàm vim ac potestatem earum tenemus.

* Scire est per Causas cognoscere rem, Stratem. Logica lib. 5. c. 1. can. 1. p. 1131.

Lacones ρ . igitur atque Catonem σ . imitati, inquiremus in *Causas* τ . legis nostræ.

ρ . Plutarch. in vitâ Lycurgi c. 14. p. 51. C: apud Spartanos muniendum erat responsum *Ratione* & probatione, quæ in concisa & compendio- sa verba esset contracta.

σ . Cato ex præceptore suo Sarpedone quærebat *Causam* singulorum & percunctabatur rationem. Plutarch. in vitâ c. 1. p. 760. A.

τ . sive Rationes. Ratio est anima legis, uti loquitur Otto in dialect. jur. L. I. c. I. pag. 2.

§. 38.

Cur non modò *Nominis* sed etiam *Cognominis* ac *Præno- minis* fit mentio? quia hæc distinctio *Romano* more recepta fuit; *Græci* & *Barbari* plerumque singulis nominibus con- tenti

tenti fuisse videntur *, ut Demosthenes, Aristoteles, Lycurgus, Agesilaus : Cyrus, Cambyses, Orodes.

* Gyraldus. confer Fr. Connani comm. jur. civil. lib. 2. c. II. n. 3. p. 182. ubi disquirat cur Romani *tria nomina* usurparint.

§. 39.

Quare nomina imponi cœperunt hominibus? v. i. ad Recognoscendos singulos, ait L. un. C. de mutat. nom. §. 29. J. de legat. & ibid. Borcholt n. I. L. IO. C. de ingen. manumiss. Plato in Cratylo p. 268. A. & Franc. Connan. Comm. jur. civil. lib. 2. c. II. n. 4. p. 183. & distingvenda individua Φ . 2. quia nominis impositio vel mutatio est signum Potestatis & Domini χ . 3. ut sint indicia & symbola Professionis : hinc nomen Israëlitæ ψ . aut Christiani ω . non est abjiciendum. 4. ut sint incitamenta Virtutis. α .

v. in *Bestiis* rarior est nominum propriorum usus. Legimus tamen de *Bucephalo*, Supplem. Curtian. Freinsheimii lib. I. c. 4. §. II. & de *Incitato*, eqvis, Sveton. in Caligulâ c. 55. fin.

Φ . Ebræi, Chaldæi, Ægyptii & Phrygii dispiciebant, ut nominibus impositis non solum *Discretiva*, sed etiam *significativa* vis inesset. Gyrald. conf. Rivetum exerc. 39. in Gen. p. 160. a & comm. in Exod. c. 2. p. 761. b. ubi agitur de nominibus in historiâ Mosaicâ occurrentibus.

χ . Chr. Matthiæ theatr. hist. sub Nabuchodonosore II. cogn. Magnop. 70. confer nitidum locum Chrysofomi Tom. 3. operum, homiliâ de ferendis reprehensionibus & c. p. 291. ubi de Adamo protoplasto.

ψ . Basilius Seleuc. orat. 39. post. med : nomen quo tu, *Israël*, appellaris, Dei cogniti argumentum est & c.

ω . spectant huc non proletaria, verba Montacutii de origin. eccles. Tom. I. part. I. p. 109, pr : quemadmodum, si quis nomen *Christiani* abjiceret, nomine amisso rem quoque nomini subjectam amisisse crederetur : ita, si quis nomen *Baptismale* abjiciat, baptismum irritum fecisse eidemque abrenunciasse videtur. Notabilia quoque sunt verba Salviani de gubern. Dei Lib. 4. pr. p. 101 : in nobis *Christianum* vocabulum quasi aureum decus est, quò si indignè utimur, fit ut sves cum ornamento esse videamur. conf. Rittersh. in notis ad eund. librum p. 107. seqq.

α . si scl. sunt nomina emphatica & pulchra. vide Expl. apud Limn. in jure publ. I. c. II. §. 48. seqq. Pulchra itaque nomina maximè sunt procuranda, aded ut, si venderentur, maximo emi deberent pretio. Dd. allegati apud Barbosam lib. 12. c. 14. ax. 2. p. 155. Pulchrum nomen excitet virtutem ! Adolescens, aut Nomen mutato aut Mores, dicebat *Alexan-*

Alexander M. ad militem sibi ὁμόνυμον, sed virtutis non æquè me-
morem. Moller. in allegor. sacro-profan parte 1. c. 5. §. 178. n. 3. p. 88.

§. 40.

*Quamobrem nominum impositio relicta est Libertati pri-
vatorum?* quia hæc res tanti momenti non videbatur. Ra-
tionis Ratio 1. est, quia Nomina pertinent ad Verba, in Ver-
bis autem sumus faciles, modò conveniamus in Rebus*. 2.
quia Personarum potius habenda est ratio quàm Nominum
§. 29. J. de legatis. 3. quia sola Nominatio nihil juris Tribuit L.
12. ff. de jure patronat. vel Adimit.

* Andr. Meurers regula element. 43. n. 3. p. 178.

§. 41.

Mutatio nominis innocentibus Periculosa non est. Ratio
decidendi est, quia innocentes non puniuntur L. 5. pr. ff. de
pœnis L. 17. C. de accusat. Rationis Ratio est, quia hoc casu
non peccant in L. Cornel. de falsis, Dd. ad L. un. C. de mut.
nom. Rationis Ratio, quia ab iis abest dolus, sine quo
delicta regulariter non committuntur. L. pen. ff. ad L. Jul. de
adult. Ludvv. comm. ad L. 108. ff. de R. J. n. 1.*

* conf. Gothfr. ad L. 20. c. de falsis, ubi dicitur: falsum sine Dolo non pu-
nitur.

Mutatio nominis libera est: si scl. fit non fraudulenter
& à libero homine. Ratio 1. quia nominis Assumptio ab ini-
tio libera fuit L. un. C. de mut. nom. & pependit ex Placito α .
Initium verò rei spectare non insolens est apud JCtos β . 2.
quia vitiosum est intendere controversiam propter nominis
Mutationem γ . 3. & nonnè quilibet est rerum suarum mo-
derator & arbiter? δ .

α uti ait Jac. Menoch. de arbitrar. judic. quæstion. lib. 2. cent. 4. casu
318. n. 2. p. 436.

β . L. 8. pr. ff. mandati L. 12. ff. de SCto Macedon.

γ . Cicero lib. 2. ad Herenn. §. 42.

δ . L. 21. C. mandati. hanc legem allegat Cypr. Regner. in censurâ Belgicâ
ad L. un. C. de mutat. nom.

RIE
ERS
ALLE

§. 43.

Cur nominis mutatio dicitur Liberis hominibus competere? ut excludantur Servi. 1. Ratio, quia in Servo nomen suum sibi mutante præsumitur Fraus. glossa ad L. un. C. de mut. nom. Rationis Ratio, quia facit rem prohibitam arg. L. 13. ff. ad L. Corn. de falsis, & L. un. C. de mutat. nom. ε. Rationis Rationis Ratio est, quia Servis non fuerunt nomina propria, sed eorum Impositio pendeat ab arbitrio domini. ζ. Ergo etiam mutatio spectabat ad dominum. 2. Ratio, ne servi sibi adaptarent nomina Magnorum hominum virtute quasi sacra. η.

ε. confer L. 41. ff. ad L. Falcid. L. 8. §. 9. ff. mandati L. 7. pr. ff. de administr. tutor. unde colligitur regula: Dolo facere præsumitur, qui facit id, quod facere non debuit.

ζ. Hilliger ad Donellum Lib. 2. c. 15. lirt F.

η. Penetrantia sunt verba Herodis Attici apud Agell. in noct. attic. L. 9. c. 2: Athenienses nefas ducebant nomina Harmodii & Aristogitonis (nomina Libertati patriæ devota) Servili contagio pollui.

VII.

NOTABILIA,
& legis Ampliationes Restrictionesque.

§. 44.

Apes in floriferis saltibus θ. imitatus, libenter Excerpto. Nisi fallor, hic mos etiam Plinio Majori ι. J. Lipsio κ. & Jer. Drexelio λ. placuit. Eundem morem urget septima tessera methodi legalis: CONNOTO. quid autem? quædam Ex lege, quædam Ad legem, quæ verò Contra legem faciunt, apparebunt in parte VIII.

θ. Lucret. lib. 3. vers. 11.

Floriferis ut apes in saltibus omnia libant:

Omnia nos itidem depascimus aurea dicta.

ι. Plinius Junior lib. 3. ep. 5. p. 92. sic de Plinio seniore: nihil legit, quod non exciperet.

κ. vide Cent. 3. miscell. ep. 25. ubi *Electa* sive *Excerpta* vocat segetem veram doctrinæ. conf. Cent. 3. ad Belgas ep. 38. ubi saluberrima habet monita.

λ. qvi

A. qui inde etiam Aurifodinam sive Excerpti solertiam descripsit. in parte
I. c. 10. p. 104. dicit: otiosa, vana, nugatoria est *Lectio*, cui nulla mi-
scetur *Scriptio*.

§. 43.

Diocletianus & Maximianus Impp. μ . sunt auctores Le-
gis nostræ. Uterque ν . nomen suum mutavit ξ . quid ergò mi-
remur, si mutationem nominum Aliis quoque in lege nostra
permittunt? noluerunt quippe in aliis Reprobare, quod in se
approbaverant. θ .

μ . Inscriptio legis hoc evincit. adspiciatur.

ν . Ille, cum adhuc privatus esset, *Diocles* vocabatur; imperator autem fa-
ctus appellari voluit *Diocletianus*. Rupertus ad Besoldi synopsin hist.
c. 14. p. 391. imò assumpsit quoque nomen Jovii; uti Maximianus nomen
Herculei. Joh. Cluverus epit. hist. in vitâ utriusque p. 320. 321.

ξ . si non mutatione *Alternativâ* tamen *Quantitativâ*, uti physici de motu ali-
às dicunt. Stratem. phys. lib. 2. c. 2. p. 206.

θ . per L. II. C. de inoffic. testam. Chr. Ph. Richter cent. Regul. 88. n. 5.

§. 46.

Mutatio nominis alibi *Periculosa* π . est alibi *Permissa*. de
illa loquitur lex Cornelia de falsis ρ . de Hâc audiri vult consti-
tutio Diocletiani & Maximiani de nom. mutat. σ .

π hoc sensu definit Alsted. in encycl. Lib. 26. c. 17. reg. 5. §. 16. p. 1721. MU-
TATIONEM NOMINIS, quod sit crimen Falsi, quo Quis Dolo ma-
lo sibi nomen novum imponit.

ρ . L. un. C. de mut. nom. disponit Indifferenter & adinstar Regulæ. Prosp. Fa-
rinacii crimin. qv. 150. n. 138.

σ . L. un. C. de mut. nom. disponit Distingvendo inter liberos & servos, adeo-
que adinstar Exceptionis.

§. 47.

Liberis hominibus mutatio nominis est permessa; si ni-
mirum fit *sine Dolo*; quid si verò *Dolosè* fieret? cadit in prohi-
bitum crimen Falsi, quod postea meretur Pœnam. *

* ergò explicandi erunt casus, in quibus dolus censetur (A) Abesse vel (B)
Adesse, & si adsit, quali (C) Pœna sit coercendus.

§. 48.

(A) LICITA adeoque à dolo remota est mutatio nomi-
nis τ . si fit ob metum Violentiæ, ut ita nobis nostrisque vim de-
fendamus & pericula effugiamus. * Pr. Farinac. qv. 150. num. 145.

D

* nam

R
E
M
I
E
R
E
S
A
L
I
E

* nam & nominis mutatio ad Defensionem sui (quæ omni jure est licita Otton. jus publ. c. 11. p. 282. & ne Diabolo deneganda est, Burgold. notit. imper. part. 2. disc. 20 §. 19. p. 224) conducere potest: sic Carolus II. R. Angl. in fugâ suâ audiri voluit Wilhelm Jonas. Gothfr. Schultens Chronic. ad A. C. 1661. p. 261. Ulysses apud Polyphemum cyclo-
pem vocari malebat *ἄτις* quasi nullus. Homer. odyss. lib. 9. vers. 366. & 408. de Sentio Saturnino vide infra th. 61.

§. 49.

2. si fit ob metum Infamiæ τ. aut Perjurii. υ.

τ. more apud veteres recepto, quæ Stupri licentiam apud Aediles profitebantur, nomina mutabant, uti docet Taubm. ad Plauti pœnul. act. 5. sc. 3. v. 20. Petr. Pappus in Anmerkungen zum Holländischen Kriegsrecht art. 69 p. 187. die Huren / die öffentliche Huren-Häuser wölten halten / pflegten ihre Namen zu ändern. Gothfr. ad L. 13. pr. ff. de falsis litt. B. *Meretricibus* jungit *Spurios*, qui sibi nomen mutare queunt licitè * conf. Piccart. dec. 11 c. 6. ubi exempla habet *Urbium*, quibus nomina *δυσφημίας* vitandæ causâ mutata sunt. v. c. pro Malevento Beneventum, pro Neqvino Narnia, pro Poneropoli Philippopolis invaluit.

υ. Ulpian. in L. 29. §. 6. ff. de donat. non improbat Conditionem eam quâ juravi, me alterius Nomen laturum esse. vide Chaffan. catal. glor. mundi parte 1. confid. 38. concl. 46. p. 43. b.

§. 50.

3. si fit spe Hereditatis aut Legati.*

* ut ita nomine mutato impleatur Condicio sub quâ quis est institutus. Naurath in annotat. ad comm. Zæssii in L. un. C. de mut. nom. conf. infra th. 71. Octavius Cæsar heredes instituit primos Tiberium & Liviam, quos & *ferre Nomen suum* jussit. Sveron. vitâ c. ult. pr.

§. 51.

4. si fit amore Modestix, φ. Honestatis χ. odioque Turpitudinis. ψ.

φ. Anonymi aut potius Heteronymi quidam scriptores huc trahi queunt. vide part. post. hujus disp. th. 6.

χ. non videtur satis Honestum nomen habere, quod Turpe quid significare potest Gr. Tholos. synt. jur. civ. libro 36. c. 4. num. 3. pag 705. hinc excusarem contra G. Thomson. in vindice veritat. p. 72. LIPSIUM, cui pro nomine *Jodoci* (quod significat Scherzhafft) placuit nomen *Justi* Eleganter ergò claudit J. Lipsius oration. de Calumniâ: muta fiant labia dolosa, quæ loquuntur adversus JUSTUM. ex Psalmo 31. vers. 19.

ψ. fa-

ψ. sapiens presbyter *Eustathius* pro divino suo in improbos odio etiam idem sibi cum impuro & scelerato *Eustathio* nomen esse, graviter & moleste ferebat, ac Nomen suum immutare cupiebat. *Isid. Pelusiota* lib. 3. ep. 311. p. 329. Huc spectat exemplum de *SERGIO II. PAPA*, qui ob *Turpitudinem cognomen* (*os porci* enim vocabatur) *Sergii* nomen in sede pontificia sumsit. *Platina* in vita *Sergii II.* pr. p. 141. edition. Colon. de anno 1626. 4. sed *Limn.* in jur. publ. L. i. c. II. §. 66. Rationem datam explodit, distingvens inter nomen proprium *Sergii* (quo etiam pater claruerat) & nomen Gentilitium *Os porci*: illud maluit præ hoc. Sed cur?

§. 52.

5. si fit ob novum vitæ Statum vel in Oeconomicis vel in Scholasticis vel in Ecclesiasticis vel denique Politicis. *

* totidem hierarchias vitæque status statuit *Heidfeld* in *sphinge* c. 36. pag. 1156. sed in *analect. ænigmat.* p. 1378. non *Quadrigam* sed *Trigam* statuum sistit:

Pfaff supplex ora, *Fürst* protege, *Baur*que labora.
hæc *Basilex* in curiâ super imaginibus horum *Trium.*

§. 53.

In Oeconomicis occurrit potestas Maritalis Herilis & Patria.

Illius vigore Nupta familiæ suæ nomen immutat & mariti assumit. *

* non abludebant uxores Romanæ, quæ mariti domum ingressæ dicebant: ubi tu *Cajus*, ego *Caja* ero! videatur *Dietherus* ad *Besoldi* thesaur. pract. litt. N. n. 9. p. 680. b. ubi simul exemplum elegans de *Martia*, *Catonis* antea (sed postea *Hortensii*) uxore adducit. *Est* exemplum adducit *Matthias* in theat. histor. sub *Nabuchodon.* M. p. 71. m.

Istius vi dominus Servo pro suâ libidine nomen imponit ω. vel immutat α. : & Libertus nomen patroni assumit. β.

ω. *Gothfr.* ad L. 13. ff. ad L. *Corn.* de falsis litt. *B. Donell.* enucl. lib. 2. c. 15. litt. F. ubi de nomine servili *Erotes*, *Stichus* & *Philargiros.* *Plato* in *Cratylo* pr. p. 265. E. conf. *J. Gædd.* comm. ad L. 206. ff. de V. S. n. 2. p. 171.

α. nam *Servi* nomen in domini potestate est, th. 43. supra, quâ de causâ & *Libero* homini redacto in servitutem dominus mutat nomen, ut *Josepho* *Pharao*, ut *Danieli* *Nabuchodonosor Rex*, sunt verba *Cujacii* in paratitl. ad L. un. C. de mut. nom.

β. *Gothfr.* ad L. 9. C. de liberali ca. ad L. 10. C. de ingen. manumiss. litt. E. *Donell.* enucleat. loco cit. *Fr. Connan.* Comm. jur. civ. lib.

D 2

RIEX
ERS
ALII

lib. 2. c. 11. n. 3. * nam simul ac Manumissi essent servi, demebantur ipsis Capilli, ac capiti raso seu calvo imponebatur in Feroniæ templo Pileus. Plaut. Amphitr. act. 1. sc. 1. vers. ult. & ibi Taubm. hinc suo Nomi- ni præmittēbant Prænominis loco nomen heri. Persius hoc lepide explicat in Sat. 5. comprimis vers. 78.

Verterit hunc dominus, momento turbinis exit.

Marcus Dama

prius nomen est Heri, posterius spectabat ad Servum jam manumissum.

Hujus vigore pater γ . Liberis nomina imponit & mutat: loquor autem de patre non solum Naturali sed & Civili sive adoptante δ . ne quid dicam de educatoribus, qui sæpè nomina migrant Alumnis. ϵ .

γ . Atheniensium (apud Joh. Eichel in dissert. habitâ Helmstadii 1655. 4. de jure naturali parent. & liber. parte priori th. 32.) lex voluit, ut *Patres* nomina ab initio liberis darent, & postea etiam, si placeret, rursus mutarent. Ratio, cur *Patribus* jus imponendi & immutandi nomina liberis competat, derivari potest ex Grotio de J. B. & P. lib. 2. c. 5 §. 1. Exempla videantur de Lamecho Gen. 5. vers. 28. de Jacobo Gen. 35. vers. 18. & de Zachariâ Luc. 1. vers. 60. & 63. de Sinensibus videatur Joh. Neuhof. in der Allgemeinen Besch. des Reichs Sina c. 4. p. 278. b. * hinc gratiâ Principis concedi debet, ut quis nomen familiæ à lineâ *Maternâ* propaget. Zahn. de mendaciis L. 2. c. 63. n. 1. p. 283. ubi agit de familiâ Losonezianâ & Volckerstorff.

δ . nam Adoptatorum aut Arrogatorum nomen gentilitium coalescebat cum adoptantis nominibus. Hilliger ad Donelli lib. 2. c. 22. litt. K. sic Octavianus post adoptionem dictus est *Caj. Jul. Cesar Octavianus*. Dio Cass. lib. 46. p. 322. A. locus est notabilis. & lib. 55. p. 557. A. ubi de Domitio Nerone, qui adoptatus fuit à *Claudio Tiberio Druso*.

ϵ . aureæ Bullæ auctor acceperat in sacramento baptismatis nomen *Venceslai*. unde ergò illud *Caroli*? à Carolo Pulchro rege Franciæ, apud quem pueritiæ rudimenta exegit. Cuspinian. in vitâ Caroli IV. p. 474.

§. 54.

in SCHOLIS sæpè præceptores nomina mutant Discipulis. *

* ita, qui aliàs David Wängler audiebat, sive auctore præceptore suo postea audivit David PAREUS. (nam *παρεῖα*, *αἰὲν* exprimit apud græcos Genam, maxillam) J. L. Gottfrieds Chronic in notatis ad iconem Davidis Parei. * alia exempla alibi, *ἡ δὲ διδασκαλία*, suppeditabimus.

§. 55.

in ECCLESIASTICO statu, cui quidam præesse volunt

lunt Pontificem, mutationem nominis ζ. Sergius II. vel IV.
7. Pontifex introduxit, jus Canonicum θ. verò & superstitione
confirmavit.

ζ. puta ut malefico Bonifacii, timido Leonis, rustico Urbani, improbo
Innocentii, maledicto Benedicti, & feroci Clementis nomen ada-
ptetur. Polyd. Virgil. de rer. inventor. lib. 4. c. 20. pr.

7. Dieterich. breviar. pontif. ad A. C. 844. p. 152.

θ. illud in hanc sententiam trahere conatur Greg. Tholosan. in synt. jur.
civ. lib. 36. c. 4. n. 3. ubi dicit: dominus noster Jesus Christus primo
summo Pontifici à se instituto, SIMEONIS nomen in PETRUM seu
Cepham mutavit:

ι. man ist in der opinion, wenn ein Pabst seinen Namen nicht ändere / so
lebe er nicht lange / als wie dem Hadriano VI. und Marcello II. begeg-
net / welche bey der reformation Römischer Kirchen viel würden ge-
than haben / wenn sie länger gelebt hätten, sunt verba Zeileri cent. 2.
ep. 81. p. 507. ubi plura reperias.

Huc refero mutationem nominum, quæ olim ad Christia-
næ professionis auspicia κ. nunc ad Confirmationis λ. solen-
nitatem spectat.

κ. ex gentilibus Christiani facti malebant ferre nomina sanctorum Pro-
phetarum quàm Idolorum. videatur Eusebius lib 8. c. 21. p. 239. B.
hist. ecclesiast. & P. Contzen. in comm. ad Romanos in præfat. quæst.
4. ubi disquirat 1. cur Saulus PAULI nomen sumserit. 2. cur post sum-
tum nomen Pauli, nihilominus adhuc audiverit Saulus.

λ. Contzen in Comment. ad Roman. in præfat. quæ. 7. * *Confirmatio*, die
Firmung oder Firmität quomodo fiat, accuratè monstrat Speidel.
speculo notabil. litt. F. n. 39. p. 339. & Corvinus in jure Canon. lib. 2.
tit. 4.

Legimus etiam hominum nomina *ab ipso Deo* mutata: u.
imò legimus quoque nomina mutata hominibus, quia *facti*
fuerunt Dei. v.

u. quoties verò Deus nomina imponit vel mutat, toties insigne quid por-
tenditur vel indicatur, inquit Qvistorp. in annotat. ad Lucæ 1. vers.
13. p. 103. Abram *Abrahami*, Sarai *Sara*, Jacob *Israëlis* nomen accepit:
Jacobus & Johannes novo nomine Boanerges veniunt. Chr. Matthiæ
theatr. hist. sub Nabuchodon. M. p. m. 70. & Zeiler. in miscellan.
litt. N. p. 241. ubi subjicit: die Persier haben lange Namen / (non tam
prolixitate quàm Pluralitate nominum superbiunt Hispani. vide J. L.
W. arcana dominat. hispan. c. 33. §. 17. p. 187.) die Hebræer kurze.

v. Lactant. divin. instit. L. 1. c. 21. p. 64. hoc testatur: solent mortuis *con-*
secratis Nomina immutari, credo, ne quis putet, eos homines fuisse.

R-
MI,
E-
RIE
ERS
ALLE

nam & *Romulus* post mortem *Quirinus* dictus est; & *Leda* *Nemesis*; & *Circe* *Marica*; & *Ino* postquam se precipitavit, *Leucothea*; materq; *Matura*; & *Melicertes* filius ejus, *Palæmon* atqve *Portumnus*. Demosteri paralipom. ad Rosini antiqvit. lib. 3. c. 18. p. 478. F. confer Platon. in Cratylo p. 270. A.

§. 56.

circa POLITICAM administrationem occupandis sæpe mutantur nomina. *

* apud *Babylonios* imperii gubernationem mutato nomine suscipere, & moris erat. Heurnius lib. 2. barbar. philosoph. 153. apud *Persas* idem invaluisse testis est B. Briffonius de regn. Persar. lib. 1. p. 8. pr. hinc *Darius* *Nothus*, antea *Axos* sive ἄξος, cum imperio Nomen Δαειῶν suscepit, ex *Ctesia* Scaligeri de emendat. lib. 5. p. 224. quod litt. B. apud *Limn.* de jure publ. lib. 1. c. 11. §. 62. 63. & 68. ubi dicit, quod reges *Heroldis* creatis pro placito imposuerint nomina. Sic Imperatoribus creatis antiqvitas & nomina & cognomina nova licite deferrebantur, uti exemplo *Vitellii*, *Severi*, *Juliani* & *Commodi* probat *Greg. Tholosan.* synt. jur. civ. lib. 36. c. 4. n. 4.

Licite etiam mutatur nomen, si quis fit *Miles*, *Doctor*, *Nobilis* vel quid tale. *

* nam in hujusmodi Status mutatione permessa est Nominis mutatio. *Bartolus* apud *Gothfr.* in notis ad glossam L. un. C. de mutat. nom.

§. 57.

Denique nec illa mutatio nominis in legem *Corneliam* de falsis impingit, quæ proficiscitur ab Aliis, sed ob nostras vel virtutes ξ. vel culpam. o. confer supra th. 28.

ξ. qui prius *Tyrтанus* postea ob divinum orationis fluxum dicebatur *Euphrastus* & *Theophrastus*: sic *Aristocles* ob amplitudinem sermonis accepit nomen *Platonis*. *Menoch.* de arbitrar. judic. quæst. lib. 2. casu 318. n. 9. 10 & 11. ubi de *Homero*, qui ante cæcitatem dictus fuit *Melesigenes*.

o. *Tiberius* *Claudius* *Nero* ob vini aviditatem dictus fuit *Biberius* *Caldius* *Mero*. *Sveton* in vitâ c. 42.

§. 58.

(B.) ILLICITA adeoque cum dolo conjuncta mutatio nominis est, quæ commodo Privato vel Publico iniquiorem conditionem inferre * intendit.

* Sed propter commoda nostra cæteris iniquiorem conditionem inferre non licet. L. 74. ff. de R. I. Non debet unum Altare discooperiri, ut alte-

alterum cooperiatur. Ant. de Butrio apud Barbosam lib. I. c. 54. axie
om. 6 p. 107.

§. 59.

Intentionem hanc dixeris *Generalem*; *Speciales* addu-
cuntur à Jul. Paulo, * nimirum (1) ut aliena Intercipiantur
aut possideantur. (2) ut alius Terreatur aut concutiatur.

* in recept. sentent. lib. 5. tit. 25 §. 10. & 11.

§. 60.

(Imnm) fit I. si quis se pro Principe ferat.

* de pseudo-Nerone apud Romanos, pseudo-Richardo & Eduardo apud
Anglos, pseudo-Carolo apud Hispanos, pseudo-Mustafâ apud Turcas
agit Forstner ad Taciti ann. 5. 10. 1. p. 673. Georg. Richter in axiom.
econ. §. 273 p. 449. de pseudo-Martino apud Gallos, Limn. jur. publ. L.
I. c. II. §. 59. de pseudo-Sebastiano apud Portugallos Zeiler. in miscella-
neor. appendice litt. P. p. 556. & Chr. Richter im *Historischen Schau-
Spiel* cent. 3. c. 43. à p. 408. ubi totam rem, stupentibus lectoribus,
narrat.

2. si mercator ad fraudanda Vectigalia vel in præjudicium
Alterius, nomen vel signum alterius assumat.*

* J. Menoch. de arbitrar. judic. quæst. lib. 2. casu 318. n. 24. ubi etiam
agit de *Notariatus signo* non mutando. nam Tabellio (inquit Ant. Pe-
rez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 3.) signum semel assumptum & con-
suetum, citra falsi crimen mutare nequit.

3. si quis in celebratione Contractus aliud nomen assumit,
w. Carpzovius in crimin. part. 2. qu. 93. n. 35. Limnæus de jure
publico L. I. c. II. n. 58. §.

* ne postea contraxisse dicatur, & ex instrumento obligatorio conven-
tus excipere possit. se non esse eum qui in instrumento dicuntur pro-
misisse. Ant. Perez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 1.

g. Uterque allegat in hanc rem Gilhausens arbor. judic. crimin. c. 2. tit. 26.
n. 33. sed (quantum ex meo exemplari constat) falsò. * de fallacibus
Allegationibus conqueritur quoque Jac. Cujacius in dedicat. consul-
tationis veteris cujusdam Jureconsulti (quæ extat in operib. Cujacia-
nis p. 343. editionis Francofurt. 1623. fol.) ad Jac. Gveslæum, ubi dicit:
locos auctorum meliore fide notavi quam illi, quibus sæpè *Falsos lo-
cos* notare pudori non est: aut, quod penè idem est, *Generaliter & per-
fusorie* consultorem remittunt ad ea, quæ doctores illo vel illo loco
notant, in quâ perfusione aut erat certè Dolus aliquis aut Ignorantia
mera.

4. si

R
E
S
A
L
I
E

4. si quis falso Diplomate vias com meat. L. 27. §. 2. ff. ad L. Corn. de falsis & ibi Gothfr.

5. si quis Insignia aliena σ . sibi arrogat: item si Privilegia τ . aliena usurpat.

σ . Aliena, inquam, & altioris fortè ordinis. J. Paul. lib. 5. recept. sentent. t. 25. §. 11. Schönborn. polit. lib. 1. c. 10. p. 58. ubi nitidum producit epigramma. Apud Qv. Pegeum in der Kunstsk. part. 2. §. 3997. p. 121. rusticus Hollandicus sibi *Insignia* leonibus aqvilis & aureo vellere exornata arrogat: quæsitus autem de suâ insolentiâ respondet: *wel myn Her/ dat staht so fry!* Hanc simplicitatem L. Corn. Sylla risu potius quàm poena excepisset, opinor.

τ . Carpz. crimin. part. 2. qv. 93. n. 36.

6. si quis sibi falsum Genus vel Parentes fingat, animo fraudandi alios. Jac. Cujac. ad Pauli sentent. lib. 5. t. 25. n. 10.

7. si quis pro nobili v . se venditet aut Doctoris ϕ . titulum (velut asinus Leoninam pellem χ .) nondum datum aut debitum affectet.

v . Gilhauf. arb. judic. criminal. c. 2. tit. 26. §. 33. Brunnem. ad L. un. C. de mutat. nom. Carpz. in crimin. part. 2. q. 93. n. 37. 38. ubi Limitationem, & n. 39. 40. ubi *Exempla nobilitatis furtivæ* refert.

ϕ . Dd. jam allegati.

χ . nota est fabula VIII. Aphthonii sophistæ, quàm Avianus fab. 5. vers. ult. sic concludit:

Forſitan ignotos mutato murmure fallis;

At mihi, qui quondam, semper Afellus eris.

8. si quis Comitem Palatinum ψ . mentiatur, Notarii publici nomen sibi adscribat ω . aut aliis talibus modis α . alium se fert quàm est.

ψ . & sic Actum ejusmodi dignitati convenientem celebrat. v. c. notarios creando, spurios legitimando. en Limitationem B. Carpzovii ex crimin. part. 2. qv. 93. n. 38. & n. 35. ubi agit de eo, qui se asserit *Creditorum* mercatoris falliti.

ω . fraudulenter scl. Reygeri thesaur. jur. litt. N. p. 447. n. 2.

α . proverbium illud fortè huc spectat:

Vox est Jacobi, manus est immanis Esabi,

apud Heidfeld. in sphinge c. 2. p. 41. ex Gen. 27. vers. 22. & vers. 19. De ipso facto Jacobi videatur c. ult. ca. 22. qv. 2. Jos. Hall. 1. Theil Biblischer Gesichter lib. 3. p. 130.

§. 61.

§. 61.

(2^{dum}) fit i. si quis Militiam confingat in alterius terrorem β. vel necem. γ.

β. L. 27. §. 2. ff. ad L. Cornel. de falsis. Paul. lib. 5. recept. sentent. t. 25. §. 11.

γ. Gothfr. ad L. 3. pr. ff. de falsis lit. B.

2. si quis pro Prætorē δ. aut alio Magistratu ε. usurpatis illicitis insignibus, se gesserit.

δ. Jac. Cujacius ad Pauli sentent. lib. 5. tit. 25. §. 11. ubi tamen excusat Sentium Saturnum: qui (uti est apud Valer. Max. lib. 7. c. 3 §. inter) Præturæ insignia usurpaverat, sed ut effugeret proscriptionem. vide th. 48.

ε. cum tamen privatus homo sit. Gr. Tholos. synt. jur. civ. lib. 36. c. 4. num. 6.

§. 62.

(3^{tium}) etiam addi potest, nimirum si quis nomen mutat, ut Scelera sua commodius & impunitius perpetret, ζ. aut perpetrata in Alios transferantur. η.

ζ. Chr. Prætorii polit. part. 1. c. 3. qv. 23. p. 121. Hinc fortassis est, quod *Noctu inventus* non possit sibi licite nomen mutare. Joh. de Anania apud Reygerum in thesauro juris litt. N. p. 447. n. 1.

η. puta si quis cum Meretrice negotium habens, Honesti juvenis nomen assumat. Manzii comm. ad §. 1. J. de injur. n. 37.

§. 63.

(C) P O E N A, quâ nominum falsarii coërcentur, non est eadem: pro qualitate admissi Falsi & Damni dati augetur vel minuitur. P. S. D. art. 112. 113. Relegatione aut Fustigatione sæpe expeditur, Carpz. crimin. part. 2. qv. 93. n. 39. 40. imò aliquando Capitalis est coërcitio.*

s Althusi dicæol. lib. 1. c. 104. n. 94. p. 397. Brunnem. ad L. un. C. de mutat. nom. ubi quosdam talium falsariorum, quia tumultibus occasionem præbuerant, *suspensos fuisse* ait. conf. J. Cujac. ac Pauli recept. sentent. lib. 5. t. 25. n. 10. ubi Exempla historica suggerit.

§. 64.

è Nomine sæpè Monitum arg. L. 26. C. de episc. & cleric. θ. & supra th. 39. fin. aut Omen. ι.

E

9. ubi

R
E
R
E
S
A
L
I
E

9. ubi Monachi, vi sui nominis, patientiæ & modestiæ admonentur, conf. Limnæi jus publ. L. 1 c. 11. §. 49 §. 51. 52. ubi adducit & explicat nomina propria Aristotelis, Pythagoræ, Socratis & Plutar chi.

10. secundum illud apud Barbofam lib. 12. c. 14. ax. 2. p. 155:

Nomina sunt Omen: venturi præcius Idmon

Fertur & Hippolytus dilaceratus eqvis:

Sapè tamen nemini nudo nimium tribuit superstitio: als wie man vor Zeiten gesagt/ wo ein Johannes im Hause sey / da schlage der Donner nicht ein; und da er gleich einschlage/ so thue er doch keinen Schaden. Daher ist der Name Johannes so gemein worden &c. Zeileri Miscell. litt. N. p. 340 ubi commodiorem explicationem subjungit.

§. 65.

Contumelia est, superiorem nomine Proprio alloqui, dissimulato quasi titulo Dignitatis.*

* Servius ad Virgil. Æn. lib. 12. vers. 652. apud Taubm. ad Plauti amphitr. act. 1. sc. 3. vers. 45. confer eundem ad Bacchid. Act. 1. sc. 2. vers. 30. ubi ex Donsa à monet, quod non solum Nostrates sed etiam Veteres dignitatis & honoris potius *Titulo* quam *Nominibus propriis* cieri ac compellari sese præoptaverint.

§. 66.

Rebus mutatis sapè vetera Nomina non mutantur. Exemplo sit 1. Quarta legitima 2. Sponsalia 3. conditio 4. actiones Perpetuæ 1.

1. Wisenbach. ad inst. disp. 23. th. 2. p. 169.

2. Hilliger ad Donell. lib. 13. c. 18. litt. E. Cujac. ad paratit. ff. de sponsa lib. p. 29.

3. disertissimus est textus in §. 15. J. de actione

4. Manz. ad pr. I. de perpet. & tempor. act. n. 16.

§. 67.

Vitiorum nomina cum nominibus Virtutum commutare, spectat ad blandimenta seculi corrupti.*

* jam pridem Vera rerum vocabula amisimus, inquit Cato apud Sallust. in Catilin. c. 58. fin. inde iracundus vocatur Apertus, avarus Providus, prodigus Liberalis, superbus Magnificus. vide in observ. hist. Piccartum dec. 1. c. 9. per tot.

§. 68.

Propria nomina in historiis variè mutantur. idque vel ex affectatione vel ex Ignorantiâ.*

* Utrolibet autem modo fiat, parit dubia & errores. vide citati Piccarti observ. hist. dec. 15. c. 1. per tot. ubi Exempla offert. confer Lipsii Polit. lib. 16.

lib. 1. c. 9. §. 9. N. ubi in *Am. Paulo* taxatur, quod nomina propria
Hodierna in Veterem formam redegerit. & cent. 2. miscell. ep. 17. ubi
eandem ob causam *Pet. Bembo* insultat.

VIII.

OBJECTIONES
& Dissentanea.

§. 69.

Ex lapidum attritu Ignis elicatur: & ex alternantium
imò & altercantium sermonum conflictu sæpè profilit Veri-
tas, §. Uti ergò Hannibal Romanis toto orbe hostem quære-
bat σ . ita ego textui hactenus illustrato repugnantes Leges vel
Rationes excitabo. *Jacta esto alea!* π .

§. Lipsius de rectâ pronunciat. L. L. c. 17.

σ . Florus lib. 2. hist. Rom. C. 8. §. 5.

π . vox Cæsaris apud Sveton. in vitâ c. 32. f.

§. 70.

In L. 13. pr. ff. ad L. Corn. de falsis, ita dicitur: falsi No-
minis vel Cognominis adseveratio *Pœnâ falsi coërcetur*. * Sed L.
quid ad hæc textus noster in L. un. C. de mut. nominis? no-
minis mutatio (inquit) *periculosa non est*.

* Gothofredi notæ sic propositionem allatam efferunt: nomen falsum
sibi assumere non licet.

Quis mihi jam tam solers erit, ut hos textus oggannien-
tes conciliet? Securus esto, tantâ solertiâ opus haud erit, mo-
dò non committatur cum fallaciarum patre * Fallacia à be-
nè compositis ad malè divisa.

* vide diaboli objectionem Matth. 4. vers. 6.

Si enim textui posteriori adjicies adjicienda, non erit cur
exclames ad arma ad arma! ρ . vel, alala alala! σ . Rem totam
habe in syllogismo hoc, ubi Majoris propositionis Subjecto
addam Limitationem, quæ postea Minoris acrimoniam di-
luet:

O. falsi nominis vel cognominis adseveratio (*fraudu- A.*
losa) Pœna falsi coërcetur,

E 2

Atqui

R
E
R
E
S
A
L
I
E

Atqui O. nominis mutatio est falsi nominis vel cognominis adseveratio (*fraudulosa?*) st! pax!

B. vel ita:

Quodc. Poenâ falsi coërcetur, (*tam Semper & indifferenter, quàm Quandoque & certo respectu*) illud est periculosum.

Atqui nominis mutatio Poenâ falsi coërcetur (*tam Semper & indifferenter quàm Quandoque & κατὰ τὴν*)

Hoc concedo, illud nego & pernego. Tu, si vir es τ. affirmata et: cætera nosti! υ.

ε. voces notissimæ in castris Romanorum. B. Briffon. de formul. lib. 4. pag. 344.

σ. ante pugnam milites vociferabantur *Alala*, quod erat quasi præludium & incitamentum ad manus conferendas. Fr. Hildebrand in append. ad antiquit. Rom. litt. A. p. 28. & J. Lipsius de militia Rom. lib. 4. dial. 11. p. 204. ubi de voce ἀλαλάζειν differit.

τ. vide Wovverium Pythæum & Erhardum ad Petron. satyr. c. 73. ubi illud, *si vir es*, explicant in duplici sensu.

υ. ex L. 2. C. de probationibus: Affirmanti incumbit probatio.

§. 71.

II. Ex L. un. C. de mutat. nom. constat. Mutationem nominis ἀλλάξιν esse LIBERAM in liberis hominibus. Sed hunc textum limis (quod dicunt) oculis & taurinè φ. intuetur L. 63, §. 10. ff. ad SCt. Trebell. ubi legatarius DEBET mutare nomen suum assumpto alio. Nonne τὸ LIBERUM & τὸ DEBET sibi opponuntur? concedo. quid ergò jam sibilabis? χ. quod ipse textus adjectus suggerit. Itane instar Marii ψ.

—— patiar telis vulnera facta meis? ω.

φ. Erasmi adag. p. 553 a.

χ. *Sibilare* serpentum proprium ad Caussidicos transferebant Germani in clade Varianâ apud Flor. lib. 4. hist. c. 12. §. 37. unius Caussidici os futurum recisâ prius lingvâ, quàm in manu tenens barbatus, *Tandem* (inquit) *viperâ*, *Sibilare* desisse!

ψ. *Marius*, unus è triginta tyrannis occisus est à milite cum exprobratione conditionis pristinæ: hic est gladius quem ipse antehac fecisti! Trebellius Pollio apud Rupertum ad Besoldi hist. c. 24. p. 378.

ω. Ovi-

ω. Ovidius lib. 1. Heroid. ep. 2. vers. 48 recitat sic verba Phyllidis ad Demophoontem.

Audi sodes : si ego testator α. jure Legati Fideicommissi aut Hereditatis 100. solidos concederem eâ tamen conditione, ut nomine tuo abdicato meum ferres, annon adhuc LIBERUM est, mutare nomen vel non? sed me DEBERE mutare, Prator dicet. Resp. 1. non Absolutè & simpliciter dicet, sed si (en necessitatem *Hypotheticam* sive expedientia!) legatum volueris. ε. 2. Distingvit ipse textus inter assumptionem nominis *Honesti* & famosi ac *Turpis*. γ. 3. imò si Juliani verba ibidem rectè capio δ. *Remitti potuerit conditio recusata*, permissis nihilominus pro obtinendo legato actionibus Utilibus.

α. etiam in Testatricibus hoc valuisse, patet ex Cicer. ad Attic. lib. 7. ep. 8. m. ubi Dolabella nobilis adolescens à Liviâ institutus fuisse dicitur.

β. Chassan d. glor. mundi part. 1. confid. 38. concl. 46. p. p. 34. b.

γ. Ratio hujus est in L. 7. ff. ad Sc. t. Trebellianum : Dignitatis ratio habenda est; hinc Vespillionis nomen ferre nemo tenetur.

δ. scil. *Generaliter* & de quocunqve nomine testatoris; nam Ant. Perez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 3. videtur ad *Turpe nomen solum* restringere.

Ne Rhetorem egisse & ἀνδλοῦσι declamatoriam instituisse videar, Logices instrumentum* applico, ita συλλογιστικόν :

Quodc. continet Debitum & necessitatem (non solum *Hypotheticam* sed etiam *Absolutam*) illud excludit eatenus Libertatem.

Atqui legatum, quod legatario Conditionem nominis mutandi injungit, continet Debitum & Necessitatem (non solum *Hypotheticam* sed etiam *Absolutam*?) Hoc reprobo, illud comprobo, nam hîc

omnia per conditionem expediuntur 1. si legatum legatarius voluerit. 2. si nomen legantis fuerit honestum. 3. si Actiones à pratore debent dari Directæ.

* quatuor sunt Instrumenta logica, quibus unumquodque Thema tractari potest: 1. *Definitio*. 2. *Divisio*. 3. *Syllogismus*. 4. *Methodus*. Herbordii synops. logica lib. 2. c. 1. p. 151. ubi utiles speculationes adducit.

RIET
ERS
ALIE

III. Sufficere poterat bina illa oppositio; sed agetum tran-
fiat,

———— numero Deus impare gaudet. ε.

Ex l. un. C. de mutat. nom. colligo, mutationem nominis non nisi Liberis hominibus competere. Benè colligis. Ergò vi oppositorum ζ. Servi non poterunt pro lubitu suum nomen mutare? Et hoc benè; Imò malè & pessimè; sic argumentator:

O. quod est juris Gentium, illud cadit in Servos,
O. nominis Impositio & consequenter etiam Mutatio est juris Gentium,
Ergò &c.

Majorem probo per L. 32. ff. de R. I. & ibid. Dd.

Minoris autem Subjectum bifidum demonstratur partim per ea quæ alibi de *ὀνοματοθεσία* adduci solent η. partim arg. L. un. C. de mutat. nom.

ε. Alpheibœus apud Virgil. ecl. 8. vers. 75.

ζ. Contrariorum contrariæ sunt consequentiæ. Stratem. logica, L. 2. c. II. can. 2. p. 441.

η. à Platone in Cratylo, circa pr.^o Alex. ab Alexandro in genial. diar. L. 2. c. 25. p. 99 a. ubi agitur de Impositione nominum apud varias Gentes. Abr. Rogeri offene Thür zum verborgenem Heydenthum part. I. c. 7. p. 69. Confer ea quæ in disp. hujus parte post. §. 3. dicentur.

Responderi potest dupliciter:

I. *Negando* Minorem propositionem, quæ nimis Catholica est. Dari enim potest nominis mutatio, quæ sit Fraudulosa. an talem juris Gentium dixeris? dii & gentes meliora! Regeris: displicet Minoris propositionis laxitas & per barbaram barbarè formata Assumptio; placet pugna per modum dArll. Resp: & sic quoque Darius θ. eris. nam licet tibi concedam, quod *Quædam* nominis mutatio scilicet Innocens sit juris Gentium; tamen in Servo talis non præsumitur, sed

sed semper habetur pro Nocente & fraudulosâ mutatione,
uti notat glossa ad nostr. text. 1.

9. victus fuit Darius Codomannus tribus præliis: 1. ad Granicum a-
rment. 2. ad Issum fluvium Asiæ minoris. 3. ad Arbelam in Ninives
campis. ita narrat Joh. Jonston. in polyhist. L. 2. de Persicis c. 3. p.
270. 271.

1. arg. L. 13. pr. ff. ad L. Corn. de falsis. Confer quæ supra monuimus
th. 43.

2. *Limitari* potest Major partim ratione SUBJECTI,
ita: Quodcunque est (*Merè* juris Communis &) juris Genti-
um κ . & c. partim ratione PRÆDICATI, ita: illud (*nisi ad-*
ditionem vel detractioem patitur à jure Proprio civium Roma-
norum L. 6. pr. ff. de J. & J. λ .) cadit in Servos.

κ . adde quod Ludvv. in Comm. ad L. 32. & L. 22. ff. de R. I. dicit: Ser-
vus pro nullo habetur, non solum jure Civili sed etiam Gentium. scil.
in iis quæ *juris* sunt; nam quoad ea quæ *Facti* sunt, ne jus Civile ser-
vos pro nullis habet.

λ . confer exemplum de patriâ potestate apud Manzium in comm. ad pr.
J. de his qui sui vel alieni jur. n. 5.

Ratio limitationum est, quia Nominis mutatio non man-
sit in *Meris nudisqve juris gentium* terminis; sed accepit *de-*
terminationem à jure Civili, quod vel textus noster evincit.

* * *

Sed nunc rogo *Missionem*. Ergò victus fuisti μ . à meis ar-
gumentis? De eo viderint alii & quidem (uti Augures dice-
bant ν .) alio die.

μ . *Missionem petere* erat in arenâ gladiatoria victorum; sed *Rude donari*
erat victorum: illud beneficium erat Temporarium, hoc Perpetu-
um. Vide J. Lipsii Saturn. lib. 2. c. 21. m.

ν . Ph. Caroli in dissert. de Criticis præmissa animadversionibus Gellianis
p. 19.

PARS

RIE
ERS
ALII

PARS
POSTERIOR
eaque
PHILOLOGICA
de

ANONYMIS SCRIPTIS.

Auctores ANONYMOS cur in lucem protraham, facile subodoraberis, Lector. Nihil frequentius jam est, quam scribere SINE NOMINE, nescio quo Omine. Si mihi fidem denegas, adi & audi Bibliopolas. Quot, quæso, evolarunt scripta Anonyma intra *unum annum*, & quidem *in solâ Germaniâ*, ac *in Politicis* tantum? quasi Lustrici diei recordationem spernere debeat Christianus, ubi Politicum specimen edit! Aram ignoti dei ægrè tulit Apostolus: per me quoque licet, ut aliquis exarata ab ignotis Scriptoribus iniquè ferat; meum tantum est, Quosdam talium indicare. Indicare, inquam, non Judicare. Nam ut odia effugerem, Indicis laborem suscepi, non Judicis, Dogmatici non Ephectici, Nomenclatoris non Censoris. Ut tamen etiam agnoscas ingenium propriis speculationibus intentum, præmittam *Theses* quasdam, sed vulgatæ methodi sphaeram non egressuras: mox sequentur *Exemplorum decades*. an omnes? neutiqum. multas de industriâ nunc retinebo & reticebo. Ut verò Platonis testamentaria vox est, *Nulli quicquam debeo*; ita ego, quicquid Exemplorum exhibebo, aliis debeo, debitum ingenuè ubique professurus. V.

I. Etymologia.

Anonymi vocabulum derivatur ab *α.* privativo & *ὄνομα*, pro quo in Æolide scribebatur *ἄνομα*. hinc * *ἀνάνομα* ὅτι ἢ *sine*

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

sine nomine, nomine carens, cujus nomen reticetur : item,
qui obscurus & ignobilis est.

* assumtὰ καὶ ἐφελευσµὸν littera γ.

2. Synonyma:

Scriptor Anonymus potest etiam vocari Innominatus

α. ein Ohnbenamter β. & Incertus γ. auctor. Scripta talium
vocare licebit cum Pacif. à lapide δ. αἰδέσθαι.

α. quæ vox INCERTIS satis est frequens in divisione *Contractuum*. Ludvv. exerc. II. th. 2. F. *Delictorum* Vultejii Jurispr. Rom. lib. I. c. 50. p. 297. & *Servitutum* Barth. Cœpolla in tit. de servit. Urban. præd. c. 9. num. 2. p. 28. edition. Colonienfis de anno 1650. 4. sed apud PHILOLOGOS est rarior: invenitur tamen apud Sarisber. in policrat. L. 2. c. 27. p. 132. ubi de Saulo dicitur: duo viri *innominati* & *innominabiles* cum eo abierunt.

β. sic I. N. D. Parival in Præfat. ad lectorem des̄ erläuterten Interests von Holland: das Buch/ genant Interest von Holland/ welches ein Ohnbenamter Scribent an das Liecht gegeben/ hat Trännung angerichtet.

γ. Joh. Rich. Malcomesius edidit ad π. ff. VVesenbecii notas *Incerti* auctoris. * certum tamen est (fortassis etiam apud Malcomesium, qui aliàs diligentius *Ψευδογραφήματα* debebat expurgare) illarum Notarum auctorem esse WILH. LUDVVELUM, uti pleræque paginæ, cum Commentario ad instituta collatæ, demonstrabunt: præprimis conferri debet commentatio ad pr. J. de verb. obl. n. 2. cum notis ad π. ff. VVesenb. tit. de verb. obl. n. 2. p. 755.

δ. in not. & strictur. ad Sev. Monzamb. disc. I. §. 2. p. 3.

3. Homonymia:

Vox Anonymi aliquando *Arborem* ε. denotat: aliquando etiam *Deo* ζ. tribuitur; sed hâc occasione accipitur pro *SCRIPTORE* vel *personato* η. i. e. qui nomen profitetur non κατὰ τὸ εἶναι sed κατὰ τὸ φείνεσθαι; vel qui *Nullum planè nomen* θ. *subscripsit* & propriè Anonymus auctor salutari meretur.

ε. notante Joh. Scapulâ in lexico sub radice ὄνομα & voce ἀνώνυμοι. Ubi tamen eandem Arborem καὶ ἀνίφρασις etiam δάνυμον (de quâ Plin. nat. hist. lib. 13. c. 22. pr.) dici statuit. * Sic in Arbore consanguinitatis occurrere solent personæ vel ἑνωμοί i. e. Peculiaria nomina habentes, vel ἄνομοι & non nisi *Communi nomine* vel *Majorum*

F

rum

RIE
ERS
ALIE

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

rum vel Posterorum distingvendæ. Ita scribit Chr. Matthias in Sy^d
stem. polit. lib. 1. exerc. 1. p. 49.

ζ. cum Trismegisto loquor, qui apud Lactant. lib. 1. divin. instit. c. 6. n.
6. ait: ὁ δὲ Θεὸς εἷς, ὁ δὲ εἷς ὀνόματος ἔωσθ' ἔχει. Ἐστὶν ὁ ὢν ἀ-
νόνημος, Deus quia Unus est, nomen non habet. Ita sensum exprimit
Christ. Besold. in dissert. de different. divin. & human. sapient. §. 11.
p. 22. m.

η. Ita Hippolithum à Lapide nec non Sever. de Monzambano *personatus*
vocat ipse *personatus* Pacific. à Lapide in strictur. ad Monzamb. c. 1. §.
2. p. 4. 5.

θ. comparandus ideò cum ATLANTIBUS aur BORNIS, qui etiam
nullum nomen habuisse leguntur. Plin. nat. hist. lib. 5. c. 8. a: AT-
LANTES degeneres sunt humani ritus, si credimus. Nam neq; Nomi-
num ullorum inter eos appellatio est, & solem orientem occidentem-
qve dirà imprecatione contuentur. Herodot. lib. 4. c. 184. p. 283. Ἄτ-
λαντις οἱ ἀνόνημοι εἰσι μέντοι ἀνθρώπων ἃ ἡμεῖς ἴδμεν.

de BORNIS J. C. Scaliger exerc. 166. p. 766. sine Nomine multi vivunt
in imà Æthiopià: in qua Borni populi sub Lybià, sine legibus sine Re-
ligione Nominibus propriis utuntur.

4. Forma:

Quidam enim scriptores Nullam ὀνοματολογίαν vel ἀποστο-
λογίαν suorum libellorum (ut ita dicam) clypeis i. ap-
ponunt, uti fecit auctor Politici scelerati κ. auctor arcano-
rum Turcicæ reipublicæ λ. ad quos etiam refero P. Virgilium
Maronem μ. & auctorem pasqvilli suggesti Heinrico IV. Gal-
liæ Regiæ ν.

ι. alluditur ad morem Romanorum, welche die Nahmen der Soldaten und
ihrer Haupt-Leute pflegten auff die Schilder zu drücken / damit ein ieder be-
kannt wäre / inquit Dietherrus in addition. ad Besoldi thes. pract. lit.
N. n. 9. p. 680. b.

κ. quem Chr. Pellerus impugnavit & iterum imprimi curavit Norimber-
gæ 1665. 8. Idem tamen in præfat. priori ad Lectorem p. 4. monet,
exemplaribus quibusdam litteras hæc C. R. C. B. adjectas fuisse: ita
ut Prænomen Cognomen & cum Officio etiam Locus subinnui vi-
deretur.

λ. editus est A. C. 1664. 8. ubi? fortasses Lipsiæ, quia & auctor ibidem
vivit.

μ. Duo hîc recensenda sunt de Virgilio:

RR IUS est, quod eclogam VI. (cui nomen Silenus) non ipse sed
per

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

per Cytheridem, nobilissimam meretricem & Voluminii libertam, in theatro recitaverit, *nomine suo dissimulato*; Cicero tamen admiratione carminis captus inquisivit in auctorem, eoq; cognito dixisse fertur & ad Suam & ad Virgilii laudem: *magna spes altera Romæ*. Servius ad eclogæ 6. v. 11. apud Magir. in eponymol. sub Virgilio.

POSTERIUS est hoc: cum Virgilius distichon, quod laudem felicitatemq; Augusti continebat, fecisset, valvisq; *non nominato auctore* infixisset (id erat hujusmodi?)

Nocte pluit totâ, redeunt spectacula Manè:

Divisum imperium cum Jove Caesar habet!)

diu quæritans Augustus, cujusnam hi versus essent, eorum auctorem non inveniebat. Bathyllus verò Poëta quidam mediocris, tacentibus aliis, sibi adscripsit. Quamobrem donatus honoratusq; à Cesare fuit. Quod æquo animo non ferens Virgilius, iisdem valvis affixit quater hoc principium: *sic vos non vobis*. Postulabat Augustus, ut hi versus complerentur, quod cum frustra aliqui conati essent, Virgilius præposito disticho sic subjunxit:

Hos Ego versiculos feci, tulit Alter honores:

Sic vos non vobis nidificatis Aves,

Sic vos non vobis vellera fertis Oves,

Sic vos non vobis mellificatis Apes,

Sic vos non vobis fertis aratra Boves.

Quo cognito, aliquandiu Bathyllus Romæ fabula fuit, Maro verò exaltatior. P. Virg. Mar. vita per Æl. Donatum (ut creditur) edita, circa med. edition. Venetæ excusæ 1574. fol.

- Zinggr. apophth. part. 2. p. 87. es ward dem Könige ein Wasqvill in seinem Gemach auff den Tisch gelegt/dieses Inhalts: Herr König / schafft Eure Maistresse (intelligenda fortassis est Madame d' Antagves, de quâ idem ibid. p. 85. fin.) ab/und Euere vier Secretarien/so werden Euere Sachen besser stehen. Als er es las/sagte er: es ist wohl gemacht / und nichts daran vergessen / als nur des Auctoris Name.

Quidam auctores Aliquam, si non nominis, tamen Personæ suæ *desi* *egon* ex accidentibus generalibus decerptam subjiciunt: putà, si auctor des *Schauplazes* *z.* jämmerlicher Mord-Geschichte sese vocat ein *Mitt-Glied* der hochlöblichen fruchtbringenden Gesellschaft. o.

- z. iterum impressi apud Hamburgenses 1666. 8. * auctor nullus alius est quàm G. Ph. Harsdörfferus Patrit. Noricus.
- o. sic auctor manualis Historici impressi Lipsiæ 1665. 12. vocatur der *Jugend dienst-bessener Liebhaber*. auctor Spectaculi Historici editi Jenæ 1661. 8. vocari vult Liebhaber der *Welt-Geschichte*.

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Quidam verò Nomen subscribunt, sed vel $\mu\upsilon\sigma\iota\kappa\acute{\omega}\varsigma$ & per quandam dissimulationem, vel $\mu\upsilon\theta\iota\kappa\acute{\omega}\varsigma$ & quasi per Simulationem. Utrinque dicere possis, factam esse θ . confessionem Nominis; sed hinc est *Falsi & commentitii*, π . illic autem *Veri & Genuini*. Verum nomen dupliciter abscondi & velut implicari potest:

1. per *Apocopen*; si Quædam tantum litteræ eaque Primores (Nominis Cognominis Patriæ aut Dignitatis) innuuntur, resectis cæteris. ρ .

2. per *Metathesin*; si Omnia quidem elementa nominis, sed ordine dispositionis turbato indicantur. σ .

π . Chr. Forstn. ad Tacit. annal. L. 13. c. 54. p. 445. dicit: sub *commentitio* nomine Hippolithi à Lapide non satis tuto later auctor qui de Ratione Status scripsit.

ρ . P. L. edidit genialia Apophthegmatum Rerumque memorabilium. Razeburgi 1666. 8. V. D. H. scripsit *Interest von Holland*/quod opusculum illustrandum & refutandum sibi sumsit I. N. D. Parival, impressum est Grænoviæ 1666. 12. I. S. edidit Londini 1660. vitam Oliv. Cromvveli, politici sine exemplo. W. A. V. F. *Handbuch der Fürsten und Fürstlichen Beamten* Bremæ 1660. 12. I. L. V. A. *verteutschte Stratonica* typis Amstelodamensibus signata fuit 1666. 12.

σ . Exempla vide infra dec. 1. § 3. 5. & dec. 2. §. 10.

5. Materia:

Scripta auctorum $\alpha\upsilon\tau\omega\upsilon\mu\omega\nu$ vel $\epsilon\tau\epsilon\gamma\omega\nu\mu\omega\nu$ versantur vel circa PERSONAS τ . vel circa RES: hinc quidem potius circa *Practica* υ . quàm Theoretica occupantur, plerumque ventilant *Polemica* ϕ . rarius Thetica, citius judicant de negotiis *Præsentibus* χ . aut *Futuris* ψ . quàm de statibus casibusque Antiquis. ω .

τ . eminentes vel *Internis* vel *Externis* qualitatibus. Hinc PRINCIPES sæpè ab anonymis vellicantur. Saavedr. *Symb. polit.* 14. p. 108. Quamquam meticulosa planè res est, in illos *allegare* qui possunt *relegare*, illos multis verbis *describere*, qui uno verbo possunt *proscribere*, inquit Er. Gockelius in præf. ad libr. de Europæis regib. p. 8. Eadem ferè recitat Gotf. Fibigius in *Elect. jur. publ. semidec. 1. qv. 4. n. 3.* difficile & periculosum est, de iis scribere qui possunt *proscribere*, & contra eos *disputare*, quibus licet *amputare*.

υ . quod

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

- v. quod dico, Exemplis (postea subjiciendis) fiet manifestius, inquit Julianus l. 3. §. 2. ff. de collation. * Nolo tamen omittere *ἐπιχειρησιν* & iudicium Pacifici à Lapide, indicantis, quid sentiendum sit de Scriptoribus anonymis tum in Genere tum in Specie, & quando politica scrutantur: ANONYMA illa & *ἀδύσπορον* (inquit instrictur. ad Monzamb. disc. 1 §. 2. p. 3.) *de rebus Publicis* edita scripta; quamvis non levis contra illa surgat præsumptio, & vario quandoq; etiam canino semine in necem veritatis luci sint exposita, non tamen indistinctè respicienda: cum nonnunquam & in his multa *Notabilia, Vera & scitu Necessaria*, ab aliis timidulis iniquo transmissa silentio, reperiantur. Ultima verba non abluunt ab hisce Saavedræ Symb. polit. 14. p. 108. SATT-RAS & LIBELLOS probare *Omninò* non ausim: nam plerumq; aut veritatis excedunt limites, aut scandala tumultus ac seditiones concitant; *Aliquid* tamen indulgeri eà in re ob effectus bono fortè expedit. Libertatis in republica signum est Obtrectatio: in eà enim, quam Tyrannis oppressam jam tenet, neutiquam permittitur. *Rara temporum felicitas, ubi sentire quæ velis, & quæ sentias, Dicere licet*, Tacit. hist. l. 1. c. 1. §. 6.
- φ. dolendum est, ipsa quoq; *Theologorum militantium* specimina sæpius sub larvatis Nominibus & Satyrico vultu in publicum propelli. Quantum distat (inquit Petr. Firmianus in genio seculi diss. 5. p. 159.) ab illà S. Augustini, seculi nostri inquieta Eruditio!
- χ. A. C. 1655. edita fuit Stetini epistola Cyriaci Thrasymach de justitiâ armorum Svecicorum in Polonos.
- ψ. circà auspiciam hujus anni 1669. edidit anonymus Comitiam Warsovicam de eligendo Polonorum rege. A. C. 1658. edebatur collegium Electorale de eligendo Romanorum Imperatore.
- ω. Nam ad characteres, si non Omnium, tamen multorum anonymorum scriptorum pertinet *Innovandi studium* & (uti Lipsius in manu duct. ad stoic. Philos. l. 1 c. 6. p. 39. vocat) *καυοβουλία*. Innovandi tamen libido à Cive Viroq; bono abesse debet, secundum illud Augusteum. (apud Macrob. lib. 2. Saturn. c. 4. p. 400.) de *Catone* iudicium: quisquis præsentem statum civitatis commutari non vult, & Cive & Vir bonus est. conf. Burgold. notit. imperii part. 1. disc. 12. §. 14. p. 288. ubi reprehenditur *Hippolithus à Lapide*.

6. Efficiens.

Scriptores anonymi [quorum A. alii sunt Ingeniosi aut Docti α. alii indocti β. B. alii ad Indigenas alii ad Alienigenas pertinent, C. alii Patrio alii Peregrino utuntur idioma- te] nomen suum celant vel ex *Modestia* vel ex *Timore*. γ.

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

- α. Sextilius Hena fuit Poëta *Ingeniosus* magis quàm Eruditus. Seneca apud Gyrald. de poët. dial. hist. 4. p. 172. fin.
- β. Experientiæ vox est, quam retulit Horat. lib. 2. ep. 1. vers. 117 :
Scribimus Indocti Doctique poemata (volumina) passim :
- γ. Idem Horatius lib. 1. ep. 16. vers. 52. 53. ita exprimit :
—— *Virtutis amore,*
—— *Formidine pœna.*

MODESTIÆ instinctu delitescere voluit Johannes Evangelista δ. P. Virgilius Maro ε. Apollinaris Sidonius ζ. & Augustus dux Brunsvic. & Lüneburgensum, η. Princeps pietate justitiâ & litteris insigne nomen promeritus, fatente Burgold. in notit. imperii parte 3. disc. 16. §. 3. p. 126.

- δ. qui non est solitus in scriptis *Nomen* suum præfari, uti ex Eusebii historiâ refert Volateran. lib. 16. anthropol. c. 3. p. 587. B. cui adjicio locum Saavedræ sym bpolit. 10 p. 77 : SANCTUS JOHANNES, etsi insignem illum favorem sibi à Christo Salvatore in supremâ cœnâ exhibitum refert, tamen tacet *Nomen* suum. Quæ si humana Politicâ non fuit, prudentem tamen fuisse *Modestiam* non negaverim. Erat (inquit ipse S. Johannes c. 13. v. 23.) recumbens unus ex discipulis ejus in sinu Jesu, quem diligebat Jesus.
- ε. de quo vide supra §. 4. litt. M. Modesti autem ingenii fuisse VIRGILIUM, vel exinde colligas, quod tam vercundis & virginalibus moribus fuerit, ut etiam Neapoli *Parthenias* audiverit. Lil. Greg. Gyraldus de poëtis dialogo hist. 4. p. 550. edition. Basileensis de an. 1580. fol.
- ζ. Appollinar. Sidonius lib. 4. ep. 8. fin. sic ait : si tantum amore nostro teneris, ut scribere has nugas (carminum meorum) non erubescas, *occulte auctorem.*
- η. vide infra decad. 2. §. 2.

Ex TIMORE nonnulli nomen suum subtrahunt, memores, sese aliàs *Castigationibus* θ. vel *Verbalibus* vel *Realibus* certius citiusq; exponi, sive jam Vera ι. sive Falsa κ. sive Honestâ sive Turpia λ. sive Proprio aut Candido Marte sive etiam per Plagii crimen μ. aliquid consignaverint.

- θ. exponuntur tamen etiam *Castigationibus* licet nomen siluerint. Hinc ille CONRINGIANI nominis defensor sic p. 17. alloquitur fictivum illum FRANC. MARINIUM POLON : pudetne te, Marini, Veri nominis, in tenebris natū nec in publicum prodire ausum? Nequissimum certe hominum oles, licet Polonum te profitearis, Ego vero, si

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

ro, si Silesius es, fœdifragum & rebellum; si Polonus, adsentatorem & obrectatorem dixerim. *sed nec moleste feras, si te hisce nominibus ornabero, cum Verum tuum nomen latere volueris.* hæc ille. Ego tamen nollem cum auctore larvato aut (quod in proverbio est apud Erasm. in adagiis p. 326. b.) *cum larvis luctari*: Præprimis quia etiam Magni viri calumniantium injurias mussitarunt & silentio præterierunt. Vide Zeileri miscell. litt. L. p. 195 ubi exemplum Reichlini, Erasmi, Fabri Stapulensis & Keckermanni adducit.

1. nam Veritatis professio sæpè est periculosa dicenti, ut monstrat Freinsh. ad Curtii lib. 3. c. 2 §. 11. exemplo Charidemi. *Viel hätten länger gelebt / wenn sie weniger (Wahrheit) geredet hätten /* inquit in germanicum versus Tr. Boccalin. in secret. Apoll. ep. 48. p. 97. proinde quidam ἀληθόφιδος Nomen suum recondunt. Optandum tamen esset, ut tales auctores spe latitandi non excuterent saluberrimum illud monitum à Martialis exemplo capiendum. Sic autem ille lib. 14. epigr. 33. vers. 9.

*Hunc noverere modum nostri servare libelli,
parcere Personis, dicere de Vitiis.*

2. uti Diabolus sub formâ serpentis insidiabatur innocentibus protoplastis Gen. 2. vers. 1. & 13. uti Teucer sub clypeo Ajacis fratris latitans lædebat Trojanos, Homer. Iliad. 8. vers. 266. ita quædam maligna ingenia obtentu nominis Fictitii innocentium hominum famæ insidias exitiumque ponunt.

3. ad hunc censum & censuram refero anonymos illos Poëtas, qui in Repotiis & postriduanis nuptiis (bey den Brautsuppen) ithyphallica carmina suggerunt. Dubites licet, an talia scripta sapiant Scholam S. Petri, an verò T. Petronii? Conjugium à benedictione Sacerdotali incipere & cum Fescenninis jocis finire, quid aliud est, quàm Christo Bellialem jungere? contra mentem 2. Cor. 6. v. 15. Quantopere enim versus Catulli & mores Catonis differant, dixit Muretus apud G. J. Vossium. de imitat. poet. c. 4. §. 7. p. 68. conferri posset patheticum & Exemplis illustratum monitum G. Ph. Harsdörfferi in desß Frauenzimmers Gesprächspielen p. 61. in annotat. ad part. 6.

4. Exempla nolo addere; sufficiat notasse verba Martialis in Fidentinum malum Poëtam lib. 1. epigr. 54. v. 11.

Indice non opus est nostris nec vindice libris,

Stat contra dicitq; tibi tua pagina: FUR es!

confer Dan. Bartoli Bertheidigung der Gelehrten part. 2. c. 2. pag. 161. vom Kunst-Diebstal.

7. Finis.

Insulsus esset ille auctor, qui instar prædonis Ulpiani, v. in-
terro-

E

M-

R-

MI,
E-

RIE
ERS
ALIA

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

terrogatus Cur (cum nomen suum celat) id faciat, respon-
surus sit, Quia facio ξ. scopum enim aliquem suæ κρυπτογχα-
Φίας habeat necesse est. Ille autem est, ut lateat ο. & ἀγνώσθαι π.
maneat, vel perpetuò vel certè ad tempus ς.

ν. L. 12. ff. de heredit. petit. conf. Arum. ad ff. disp. 19. th. 12.

ξ. ita quoq; alludit Chr. Besold. de arcan. rerum publ. c. 1. §. 10. p. m. 25.

ο. adeò scriptores anonymi sibi certo modo dictum esse putant, quod O-
vidius Trist. lib. 3. eleg. 4. v. 25. cecinit:

Crede mihi, benè qvi latuit, benè vixit.

π. i. e. Incognitus. Venetiis erudita est societas INCOGNITORUM,
ex quibus eminent Gio. Franc. Loredano. Ph. Jac. Sackß in prælo-
quio ad ampelograph. p. 7. med. Et fortassis ad idem sodalitium spe-
ctat epistola Apollinis, cujus inscriptio apud Tr. Boccalin. in secret.
ep. 17. p. 31. hæc est: an die hohe Schule der Ungenanten.

ς. quemadmodum Ægyptius quidam architectus in Pharo ædificatâ su-
um nomen *ad tempus* ingeniosè abscondit. Videatur Pegei Kunstquäll
part. 1. §. 2931 p. 611.

8. Tempus.

Pleriq; scriptores anonymi prodeunt *Tempore* V. C. Co-
mitiorum, Reformationis, Confœderationum, Belli, σ. Indu-
ciarum, Electionis & Mortis regiae.

σ. scripsit *Hippolithus à Lapide* illo tempore, cum maximè bellum inter
Cæsarem & Svecos ferret, hoc sine, ut Paci, quæ tunc temporis ef-
floreſcere cœpit, moras necere vel eam planè impedire posset. Pacif.
à Lapide in strictur. ad Monzamb. disc. 1. §. 2. p. 4. Eadem verba hæ-
bet Burgold. in notit. imperii part. 2. disc. 5. §. 1. p. 40. 41. & part. 1.
disc. 12. §. 14. p. 288.

9. Locus.

Interesse videtur scriptorum anonymorum ut *Locus*, ubi
exprimuntur, à typographo dissimuletur. Fieri id potest
facilè, si vel Nulla τ. urbs vel Fabulosa υ. vel Alia aliqua φ. an-
notatur.

τ. G. G. C. N. Anzeiger der vornehmsten Kriegs- und anderer Handel von
1618. biß 1660. nullum natalium Locum fatetur.

υ. sed sæpè fit ut chartæ impressus character & clypeus (das Papier- Zei-
chen) prodat & refutet fraudem tyogetherarum. * Exempla fabulosa
urbis damus hæc: Erasmi renici bibliotheca Gallo-Svelica expressa
est Utopiæ apud Udonem Neminem, vico Ubique ad insigne Veritatis
hoc

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

hoc anno, in 4. Sic etiam Pacificus à Lapide suas in Sever. Monzamb. stricturas edidit Utopiæ apud Udonem Neminem, vico Ubiq; ad insigne Veritatis 1669.

- φ. Venturæ de Valentis Parthenius litigiosus impressus est Veronæ 1613.
4. Exercitationes XII. in Sever. Monzamb. impressæ sunt cis Veronam apud Severum Mysosycophantam 1668. 12. * Ex his aliisq; exemplis constat α. quàm familiaris sit talibus schedis Verona. β. quàmque necessarium sit, ipsum Typographum fieri anonymum.

10. Definitio.

Ex dictis colligamus talem Descriptionem: SCRIPTUM ANONYMUM (Definitum) EST SCRIPTUM (Genus) CUIUS AUCTOR MODESTIA VEL TIMORE DUCTUS (Efficiens) DISSIMULAT NOMEN SUUM (Forma) ANIMO DELITESCENDI (Finalis causa. Materia autem objectiva sunt PERSONÆ & RES.)

II. Exemplorum Species.

I. DE CAS.

I.

Durus de Pascolo.

Wahremundus ab Ehrenberg.

Mirabilis de bonâ casâ.

Duri de Pascolo Aulicus Politicus spectat ad EBERHARDUM A WEIHE, qui etiam alibi sub fictitio nomine *Wahremundi ab Ehrenberg* prodiit. Testantur id ipsum ipsius opera x. edita Francofurti sumtibus Joh. Beyeri A. D. 1642. 8. Testatur illud quoq; Limnæus lib. 1. c. 11. jur. publ. n. 72. ubi de nominum mutatione sic loquitur: hoc licentioso seculo numero plurimos reperire licet, qui nescio quâ pravitate, cum Edmundo Campiano concert. eccles. Anglic. 3. sæpius & Nomina & Vestes mutant & Protheo mutabiliores in teatro

G

littera-

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

litterario apparent. Ita mox videbimus EBERH. A WEIHE,
mox *Durum di Pascolo*, mox *Wahremundum ab Ehbrenberg*,
mox *Mirabilem de bonâ casâ*, unum eundemqve Politicum
constituere.

x. nimirum meditata pro Fœderibus : versimilia Theologico - Juri-
dico-Politica : Aulicus politicus.

2.

Hippoliti à Lapide

dissertatio de Ratione Status in Imperio Romano-germa-
nico impressa Freistadii 1647. 12.

spectat ad Dn. à DRANSE Berolini regis Sveciæ Residen-
tem, ut autumat Burgoldensis. ψ.

ψ. notitiâ imperii part. 1. disc. 3. p. 154. & part. 1. disc. 12. p. 289. Uterqve
allegatus locus continet Judicium & Characteres Hippolito à Lapi-
de tributos.

3.

Honorius Reggius

per anagramma GEORGIUS HORNIUS : scripsit de sta-
tu ecclesiæ Britannicæ. Dantisci 1648. 4. ω.

ω. Theoph. Spizelius in Scrutinio Atheismi historico-ætiologico Scru-
tin. 2. §. 10. p. 40.

4.

Andreas Philopater

scripsit contra edictum (Elisabethæ) reginæ Angliæ; sed
reverâ est GRESWEL Jesuita. α.

α. Henr. Braschius in labyrintho apostatarum c. 12. in der 2. Eintheilung
§. 2. p. 264. impresso Hamburgi 1663. 4.

5.

Tarræo Hebio Nobili à Spergâ

auctore prodiit Hanov. 1612. 12. Satyricon hâc epigraphæ
distinctum: Cave canem; de vitâ, moribus, rebus ge-
stis, divinitate Casp. Scioppii Apostatæ.

Reclu-

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

Recluso anagrammatis mysterio, animadvertimus, illud
Satyricon prodiisse auctore G A S P A R E B A R T H I O
BEROLINÆO. ε.

ε. ex amici cujusdam relatione.

6.

Centuriæ IV. variarum quæstionum
germanicè scriptæ & expressæ Ulmæ A.C. 1661. 8.
spectant ad MARTINUM ZEILERUM. γ.

γ. J. G. Schottel von der teutschen Haupt-Sprache lib. 5. tract. 4. p. 1179. ubi
simul omnia aut pleraq; solertissimi Mart. Zeileri scripta recenset.

7.

Franciscus Marinius

de scopo Reipublicæ Polonicæ adversus Hermannum
Conringium. Vratislaviæ 1665. 12.

JOHANNES SAX (aut SACHS) Fraustadiensis
Polonus illius scripti auctor fertur. δ.

δ. nec abludit auctor ille, qui contra Francisc. Marinium pro Herm.
Conringio Vindicias scripsit A.C. 1665. 12. nam pag. 38. hæc verba sū-
φαικῶς inseruit: *per me tibi licet porro adhaerescere ositantia tua, ut
polypus adheret SAXO.* Pag. ultimam sic concludit: *satis diu SAXUM
Polvi, sat prata biberunt.*

8.

Antimachiavellus,

sive auctor librorum ε. Trium de regno adversus Nicola-
um Machiavellum, est INNOCENTIUS GENTIL-
LETUS Jctus Delpinensis. ζ.

ε. prodierunt Lausannæ A.C. 1571. 8. item Lugd. Batav. A.C. 1647. 12.

ζ. Pellerus in notis ad Politicum sceleratum impugnatum c. 45. p. 505.

Observationum politicarum.

de nuperis Galliæ motibus

auctor creditur esse CAROLUS à GROTNIZ, No-
bilis Pomeranus. θ.

θ. editarum A.C. 1649. in 12.

G 2

9. Joh.

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

9. Joh. Schmidelius in observation. ad M. Z. Buxhornii de imperio Romano dissertat. 5. p. 298.

IO.

Schola Salernitana

sive Medicina Salernitana sive de Conservandâ bonâ Valetudine sive regimen sanitatis Salerni sive Flos medicinæ. Diversimodè enim formatur titulus libri hujus, quem *Renatus Moreav* Medicus Parisiensis cum Animadversionibus edidit Parisiis 1625. 8. Auctor hujus Scholæ est JOHANNES, dictus à patriâ MEDIOLANENSIS sive de Mediolano *1.

1. Qvenstedt de patriis illustr. viror. p. 291. Eadem, sed pluribus verbis fatetur allegatus Ren. Moreav. in prolegom. c. 3. p. 13. & 21. ubi de *Arnoldo Villanovano*, qui hoc opus Medico-poëticum commentariis enarravit. Numerus versuum non est apud omnes idem; codex Schenkianus 1239. Tullovianus 1096. Morrovianus 664. Vulgatus 372. Naudianus 183. annumerat.

II. DE CAS.

I.

Thewr = Danck.

De hoc libro (nondum à me viso) sic scribit Tob. Wagnerus *. MAXIMILIANUS I. IMP. ipse res gestas suas *poëmate Teutonico* emblematicè conscripsit, libro titulum *Thewr = Danck* præscribens, fingens Curiositatem & Invidiam, quasi personas comicas, quas prudentiâ suâ aut vitaverit aut vicerit: cujus *poëmatis clavis* extat apud Sebastianum Francken/in chronico germanico.

*. in instit. histor. lib. 7. c. 8. p. 596.

2.

Gustavi Seleni

Lusus Schaccorum sive *Schach = oder Königs = Spiel*. Lipsiæ 1616. fol. spectat

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

3
31
E
spectat ad AUGUSTUM BRUNSVICENSIVM & LUNEBURGENSIVM Ducem, teste Chr. Lud. Dietherro in addition. ad Besoldi Thes. pract. litt. S. n. 13. p. 661. b. & Herm. Conringio de bibliothecâ Augustâ. p. 151. λ.

λ. verba ejus hæc sunt: Elucet autem ingenium & Industria & varia planè ac recondita Doctrina Principis, in voluminibus propriis: quæ inter anno 1616. cum applausu eruditorum Germanæ nostræ, exceptum est GUSTAVI SELENI, ficto eleganter nomine, illud grandioris formæ de ludo Scacchico volumen, vernaculo sermone exaratum &c.

3.
Gustavi Seleni.

jam dicti, sunt Cryptomenitices & Cryptographiæ libri IX. in quibus planissima Steganographiæ à Joh. Trithemio olim conscriptæ enodatio Latinè traditur. Luneburgi 1624. fol. μ.

μ. hæc collegi ex Draudii biblioth. class. sub libr. Philosoph. p. 1486. & epistolâ Herm. Conringii de bibliothecâ Augustâ p. 153. ubi pluribus hoc opus steganographicum commendat.

Chr. Lud. Dietherrus in addition. ad Besoldi thes. pract. litt. B. n. 75. p. 112. a. de Steganographicis loquens, hæc subjicit: clandestinos scribendi modos illustrarunt superiori seculo Joh. Trithemius, Hier. Cardanus, Joh. Bapt. Porta; hoc verò seculo præter Blas. Vigenarium, Eryc. Puteanum, Herm. Hugonem, Athan. Kircherum, Hercul. à Sunde, & alios, Gustavus Selenus h. e. AUGUSTUS LUNEBURGICUS, Serenissimus Brunsvicensium dux, & omni litterarum genere excultissimus Princeps.

4.
Ivo Villiomarus

edidit Animadversaria in locos controversos Titii; v. sed reverà est JOSEPHUS SCALIGER. §.

v. Robert. Titius ediderat prius Locorum controversorum (philosophicorum maximè) libros X. Florentiæ 1584. 4.

§. J. Lipsius in polit. l. 4. c. 3. §. 5. Georg. Erhardus in Symbolis ad Petronii Satyr. c. 37. p. 626.

G 3

Ch.

RIP
ERS
ALLI

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

5.

Ch. G. B.

Schmiede des Politischen Glückes Hamburg. bey Johann Naumann/Buchhändler. 1664. 12.

Illos fortunæ Fabros fabricavit CHRISTIAN-GOTTFRID BESSEL, Harburgensis antehac Cancellarius, nunc verò o. Brunsvigæ vitam degens.

o. quantum mihi ex Amici cujusdam honorificâ de illo Viro relatione constat.

6.

Philippi Andreæ Burgoldensis

Notitia rerum illustrium imperii Romano-Germanici tripertita: sive, Discursus juridico-politico-historici ad instrumentum sive tabulas Pacis Osnabrugo - Monasteriensis cusi Freistadii A. C. 1669. 4.

utiliter in multorum versantur manibus. Sed de auctore vero jam quæritur, Ecquis ille? Joh. W. Relfensio π . de summa princip. germ. potestate c. 5. p. 67. putat Burgoldensis ficto nomine dici voluisse Dn. PHIL. ANDR. OLDENBURGER.

π . Quia ad Dn. Relfensio, qui itidem est Anonymus Scriptor, provocavi, poterat quis Quærire: *num etiam Anonymorum vel Heteronymorum scriptorum testimonia allegari possint?* Affirmativam svadent

1. Exempla α . quoties citatur, etiam à gravibus & circumspecti judicii viris, Antimachiavellus, Parthenius litigiosus, Hippolithus à Lapide & alii? β . an Dnn. Scabini aut Rotæ Genuensis assessores ideò consulentium litteras rejiciunt, quia requirentes subscripserunt nomina fictitia Caji, Titii &c?

2. Rationes: nam α . dissimulato nomine scriptoris non semper dissimulatur veritas. Modò vera dicantur, parùm refert Quis dixerit, an *Aristocles*, an mutato nomine *Plato*. V. Laert. lib. 3. c. 1. p. 188. c. Res ubi habetur (inquit Petr. Firmianus in gyge Gallo ad lectorem) frustra quæritur, Unde illa ortum ducat. Nilum venerabantur & utebantur Ægyptii, etiam si ortum ignorabant: & tu, si Aurum obtines, non quæris an Sol illud præparaverit in montibus, an verò

Ray-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Raimundus, ipsis sideribus diligentior in Muséo. β. Debemus etiam in scriptores anonymos Grati esse per ingenuas allegationes. En exemplum! postquam Casp. Barthius lib. 9. adversar. c. 5. p. 423. aliquid de superstitioso cultu Veneris apud Turcas ex Anonymo auctore retulisset, his sinceris & laudabilibus verbis concludit: hæc Christianus ille suo ævo eruditissimus scriptor: *cui licet Anonymo, magnas tamen gratias pro hoc monumento habemus.*

7.

Quirinus Pegeus.

artem Apophthegmaticam, das ist/ Kunstquellen denckwürdiger Lehr= Sprüche und ergetlicher Hoff= Reden edidit Norinbergæ A. C. 1655. 8.

Latitat sub illo nomine GEORG. PHILIPPUS HARS-DÖRFFER Patritius Noricus. ρ.

ρ. id quod ex Joh. Christoph. Horn/institore Endterorum bibl. Norimbergensium, me didicisse memini.

8.

Severini de Monzambano Veronensis

de statu Germaniæ liber unus primâ vice impressus Genevæ 1667. 12.

adscribitur SAMUELI PUFENDORFF, Professori Heidelbergensi antehâc, nunc (si adhuc vivit) Holmiensi in Sveciâ. σ.

σ. hæc dictante famâ communi: quam fortassis etiam secutus est Sarck-masius in judiciis de novissimis prudentiæ civilis scriptorib. β. 8. & 3. confer anonymi exercitat. 2. contra Monzambanum in fin. p. 19.

9.

G. G. L. L.

nova methodus discendæ docendæque Jurisprudentiæ, edita Francofurti 1668. 12.

est scriptum GOTTFR. GVILIELMI LEIBNÜTZ Lipsiensis, τ.

τ. Ejus-

R
E
S
A
L
L
E

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

7. Ejusdem ingenio debemus libellum *de ratione Corporis Juris reconciliandi*, impressum Moguntiae 1668, 12.

10.

Io. VV. Relfensio Heromontanus
de summa Principum Germanicorum potestate, Anno
1669. 12.

Litteras indicatas ita in ordinem redegit fama, ut illius scripti non alius videatur auctor, quam JOHANNES VVOLFGANGUS ROSENFELD. v.

v. *Heromontani* verò vocabulum alludit ad scribentis patriam, quæ est *Heldburg* in Franconiâ. In opusculo edendo sudarunt typi Lipsiensis typographi.

III. DE CAS.

1.

Collegium Electorale

de eligendo Romanorum Imperatore prodiit A.C. 1658.4. Sed quo auctore? recito aliena ϕ . verba: circa materiam Electionis ac Coronationis imperatoriae præter *Auream Bullam & Pastorii labores Electorales*, lectu jucundissimum est *Collegium Electorale*, quod anno 1658. in electione invictissimi Leopoldi Imp. prodiit, cujus auctor à nonnullis creditur esse Dn. FRISCHMANNUS.

ϕ . Burgoldens. notit. imperii part. 1. disc. 9. §. 12. p. 248.

2.

Astri inextincti.

quod lucere cœpit A. C. 1636. auctor est ROMANUS HAY, ordinis S. Benedicti & quidem in monasterio Ochsenhusano Sveviæ. χ .

χ . Pellerus in notis ad c. 1. politici scelerati impugnati p. 15. ubi etiam Alphonfi de Vargas Toletano-Hispani *judicium de præfato Astro inextincto* recitat. Conf. Mart. Zeilerum ep. 531. p. 788. ubi multa ex laudata ROMANO HAY citat, præprimis autem ex ejusdem aulæ ecclesiæ.

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

clericâ Horto Crusiano hæc (ex pag. 192.) verba : credebatur, opinor Bremensis, ** me, quia Monachus sum Ochsenhusanus, etiam bovinum intellectum habere.

** cur Bremensis vox additur? quia scl. JOHAN. CRUSIUS Bremensis, Jesuita, contra *Astrum inextinctum* scripserat.

3.
A. C. 1571. exhibiti fuerunt in 8va formâ & tribus partibus
Commentariorum de statu Religionis
& Reipublicæ in regno Galliarum

Libri novem, absolventes historiam ab A. C. 1557. usque
ad A. C. 1575. quò tempore in Gallia regnarunt Henricus II.
Franciscus II. & Carolus IV.

Mei exemplaris frontispicio adscriptum (nescio quis) hæc
verba: Auctor hujus historiarum de initio & progressu religio-
nis Calvinianæ putatur esse FRANCISCUS HOTTOMAN-
NUS Jctus. Sed nomen suum noluit profiteri, metu peri-
culorum. Ergò (addit ille,) meritò suspectus est totus
Commentarius; nec cum Joh. Sleidano conferendus.

4. Parthenius Litigiosus

auctore Venturâ de Valentiis, Jcto Veronense Comi-
te S. Palatii, Equite aurato, Cive Romano. Veronæ anno,
Instante Deo pla CaVsa trIVMphat. Prostat apud Paulum
Ledertz bibliopolam Argentinensem. 4.

Genuinus auctor est GEORGIUS (sive Jurga.) VALEN-
TINUS Wynthher. †.

†. Th. Lansius orat. contra Italiam p. m. 785. in margine Mart. Zeiler.
cent. 2. epist. 36. p. 402. fin. Imò ex ipsius libri dedicatione p. 7. (ubi
Jurga Valentinus Wynthher vocatur J. U. D. Comes Palatinus & Phi-
lippi II. Ducis Pomeranorum Consiliarius) dispalescit.

H

5. Ju-

RIE
ERS
ALLE

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Judicia de novissimis prudentiæ civilis Scriptoribus ex
Parnasso cum

Eubulo Theosdato Sarkmasio
in secessu Albigopolitano ingenuè communicata & Martis-
monte A. C. 1669. 4. excusa,

Tribuuntur CONRADO SAMUELI SCHURTZFLEI-
SCHIO Phil. Magistro, hætenus (relictâ academiâ Lipsi-
ensi) apud Wittenbergenses moranti. *ω.*

ω. Dictam illam censuram minari videtur in dissertat. de Induciis th. ult.
litt. ee, in notis.

6.

Arcanorum dominationis Hispanicæ
auctorem esse JOHANN-LEONHARDUM WEIDNE-
RUM Palatinum, scholæqve Heidelbergensis Rectorem,
colligo ex Burgoldensi. *α.*

α. In notitiâ imperii part. 1. disc. 1. §. 76. p. 84. Locus, ad quem ibidem Bur-
goldensis alludit, est ap. J. L. W. in c. 17. §. 11. p. 101. editionis Lugd.
Batavæ de anno 1653. 12.

7.

Bienen-Korb des heiligen Römischen
Zimmenschwarms ꝛc.

Durch Jesuwald Pickhart/des Canonischen Rechts ca-
nonisirten oder Gewürdigten. Gedruckt zu Christlingen bey
Ursino Gottgwin. Auctor est PHILIPPUS MARNIXIUS
Dn. de Aldegonde, Nobilis ex Belgio. *β.*

β. J. L. Weidnerus in apophthegm. part. 4. p. 67. ubi tria præprimis pro-
ponit: 1. vitam Marnixii. 2. Judicium de illo Apiario Romano. 3. ex-
cerpta quædam aus dem Bienen-forbe.

8. Mu-

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

8.

Mulieres non esse Homines,

statuit quidam in disputatione editâ γ. A.C. 1595.

Illas theses (fortè in Poloniâ elaboratas) communicante VALENTE ACIDALIO ad typos revocavit Osthausius bibliopola: sed quò eventu? ut ipse *Valens Acidalius* post eâ censeretur Auctor. Quamquam metu infamiæ irarumque Lipsiensium & Wittebergensium *apologeticam epistolam*, d. scripsit Nyssæ ad Jac. Monavium Vratisl. Videatur etiam Nic. Henelius in otio Vratislaviensi c. 42. p. 354. ubi *Acidalii innocentia* patrocinaatur, detestatus prius Femeinei sexus obtretractatores.

γ. Uti percepi ex *Jac. Thomasio*, viro & memoriæ & iudicii præsentissimi, Præceptore meo cum curâ nominando.

δ. quæ accessit centuriæ epistolarum editarum Hanoviæ 1606. 8. * Obiter autem notentur verba Val. Acidalii inserta epistolæ 100. ad Fridr. Taubmanum scriptæ p. 333. in patriâ meâ ne erres, *non Silesium me, sed Marchicum esse scio*. Fatû huc, nescio quod, me traduxit: vix tamè ibidem perpetuò aut in longum tenebit. † Imò eodem anno 1595. eodem loco, quin & mense mox sequenti Majo fatum suum explevit.

9.

Monarchia Sol - ipsorum
Lucii Cornelii Europæi

ad virum clariss. Leonem Allatum: cui nuperrimè accessit Clavis onomastica. juxta exemplar Venetum 1648. 12.

Hæc scripti illius Inscriptio & rubrica: sed Auctor quisnam? J. O. Tabor ε. innuit CASPAR SCIOPPIUM; at Chr. Pellerus ζ. indicat NICOLAUM INCKHOFERUM.

ε. in princ. præfat. ad disputationes V. (editas Gissæ 1663. 4.) de Confrontatione. Ubi dicit: Lucius Cornelius Europæus, sive is fit *Caspar Scioppius*, sive quis alius ex genere scriptorum Satyricorum.

H 2

ζ. in

RIE
ERS
ALLI

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

- ζ. in notis ad præfation. Politici scelerati impugnati p. 9. Verba Pelleri hæc sunt: *Monarchiam Sol-ipsorum* perhibent scripsisse quempiam Patrem ex Societate *N. Inckhoferum* Germanum, postea Romam profectum, nunquam reversum.

IO.

Florimundus Ræmundus

Senator Burdegalensis non censetur illorum librorum, ^{7.} qui tamen Nomen ejus jactarunt, auctor fuisse;

quin potius LUDOVICO RICHEOMIO Jesuitæ adscribendi sunt. Certè de *Ræmundo* non solum Burdegalæ, sed etiam in tota Gallia rumor sparsus fuit, eum

judicare sine Conscientiâ

scribere sine Scientiâ

ædificare sine Pecuniâ. ^{θ.}

- ^{7.} edidit Historiam de Hæreseon ortu, progressu & ruinâ, versam ex Gallico in latinum, & continuatam usque ad A. C. 1650. Coloniz 1655. 4.

- ^{θ.} ex D. Sam. Marsio (qui Gröningiæ A. C. 1658. 4. edidit Johannam Papissam restitutam) refert Mart. Zeilerus in miscellan. sub lemma- te *Bücher* p. 36. Eadem refert Joh. Georg. Dorschæus in dissertat. de providentiâ divinâ circa August. Confess. p. 4. pr. edit. Francof. 1655. 4.

IV. DECAS.

I.

Præclarum est Scriptum, cui titulus:

*Historischer Bericht von des Reichs
Bögtheien.*

cujus auctorem constat esse DANIELEM HEIDERUM,
Virum Germanicarum rerum peritissimum, Consiliarium
Lindaviensem;

Contra

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Contra quem prodiit aliud scriptum (cui titulus,
Refutation (des Reichs-Vogts) Apologetico scripto
alio HEIDERI dudum Jugularum: κ .

1. prodiit Stutgardia 1655. 4.

2. Phil. Andr. Burgoldensis ad instrum. pacis Osnabr. Monaster. parte
1. discursu 21. membro 4. §. 17. p. 392. fin.

2.

Die Verteutschte Stratonica

Gedruckt zu Amsterdam 1666, 12. dissimulat Interpretis
nomen, his tantum litteris

J. L. V. A.

admissis.

Reverà autem est specimen versionis Virginalis. Eccu-
jus verò Virginis? JOHANNÆ LAURENTIÆ Von
Adlershelm: Id quod 1. inserta Imago 2. Dedicatio ad Hen-
ricum Piccad. 2. Fama apud nos communis confirmatum
ivit. λ .

1. Gratulati tunc tacitè fuimus *Consuli Lipsensi de tali Filiâ*: nunc autem
Gratulamur *Comiti de Oppersdorff de tali Conjuge!*

3.

JOHANNIS SAUBERTI est Epistola illa egregia, quâ,
sub nomine

Justi Baræi Antverpiani,
ad Abrahamum Scultetum, majestas omnipræsentiæ car-
ni Christi communicata, doctè asseritur. μ .

μ . Joh. Micrælii hist. Ecclesiast. lib. 3. sect. 2. q. 97. 48. p. 540. pr.

H 3

4. Joan.

RIE
ERS
ALII

DE ANONYMIS SCRIPTIS

4.

Joan. Gualtherius

Chronicon Chronicorum, vel Chronicon Ecclesiastico-Policum 4. tomis conscripsit, eoqve omnia scitu digna v. quasi uno fasciculo collegit. Editum Francofurti apud Aubrios 1614. 8.

Sed sub hoc Gualtherii nomine latitare voluit JANUS GRUTERUS, Bibliothecarius Palatinus longè celeberrimus! ξ.

υ. nimirum Imperatorum Regum Ducum & Principum &c. gesta, dies natales, imperia, matrimonia, victorias & clades. Draudii bibliotheca classica sub libris Hist. Geograph. & Polit p. 1059.

ξ. Herm. Conringius de Bibliothecâ Augustâ in epistolâ ad Boineburgi-um p. m. 72.

5.

Petrus Syringus

scripsit de Pace Religionis in imperio Romano commentationem Politico-Juridicam. ο. Delituit sub illo fictitio nomine JUST. SPRINGERUS, quemadmodum literæ in ordinem debitum redactæ evincunt. π.

ο. impressam Lipsiæ 1607. 4. & Jenæ 1625. 4.

π. Consentit tum Limnæus de jure publ. lib. i. c. ii. n. 72. ubi dicit: Syringus & Springer unum repræsentat; tum Draudius in bibliothecâ classicâ sub lib. juridicis p. 801. ubi tamen (sed manifesto sphalmate) Justî SprEngeri nomen ponitur.

7.

Die Süssen Todes - Gedancken

auff dem Französischen des Jani Serre Teutsch gegeben durch
B. M. V. O.

Per

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Per initiales illas litteras indicatur nullus alius quàm
MARTINUS OPITIUS Von Boberfeld. ρ.

ρ. uti mihi retulit Caspar Müllerus, bibliopola Vratislaviensis, qui aure-
um libellum per typos Breslavienses A. C. 1658. in r. resuscitavit.

7.

Alitophilum seu Veritatis laerymas

Euphormionis Satyrico plerumque junctas, σ. edidit

CLAUDIUS BARTHOLOMÆUS MORISOTUS, qui a-
lias Henrici IV. Galliae Regis vitam τ. scripsit. υ.

σ. vide editionem Amstelodamensem anni 1664. 12.

υ. editam Genevæ 1629. 12.

τ. Chr. Forstnerus in epistolis negotium pacis Osnabrugo-Monasterien-
sis concernentibus ep. 10. extr. p. 131.

8.

Elegantissimus pariter ac Civilissimus liber est GEOR-
GII ROLLENHAGEN, quem φ.

Frosch-Wäusler x.

inscripsit. ψ.

φ. vidi Lipsiæ editum A. C. 1637. 8.

x. i. e. de Ranarum & Murium mirabili Aulico statu.

ψ. usus sui verbis Burgoldensis in notitiâ Imperii parte 1. discursu I. §. 16.
pag. 12.

9.

R. Z.

autor elementorum Jurisprudentiæ ω.

scripsit Juris & Judiciî fecialis, sive Juris inter Gentes

explicationem. Est autem RICHARDUS ZOUCHE-

U. S. α.

im.

E

/

M-

R-

MI,
E-

RIE
ERS
ALIE

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

- a.* impressus Hagæ-Comitis 1659. 12. Latine scilicet; nam & Germanico
idiomate familiarem fecerunt hunc libellum Francofurtenses 1666.
12. tali frontispicio præmisso: allgemeines Völkcr-Recht/wie auch all-
gemeines Urtheil und Ausspruch aller Völkcr.
a. Sam. Reyher in dissert. de jure Primigeniorum, in allegatione ad caput
4. signatâ litt. Z. p. 46.

^{10.}
A. C. 1605. prodiit in formâ 12. dissertatio
de Idolo Hallensi, Justi Lipsii mangonio & pha-
leris exornato atqve producto,
in quâ confabulones introducuntur Christianus & Papista.
Conscriptam fuisse à PETRO DENAISIO, auctor mihi est
J. H. Bœclerus. *β.*

β. in dissert. ad Polit. Lipsii c. 5. p. 53.

DECAS V.

I.

Teophili Elychnii

nomine varia prodierunt opuscula. In his:

der Mönche Affen-Spiel/

Item:

von den Janitzaren desß Pabsts/

Nec non:

Bedencken/welcher Massen ein Stand
sein Einkommen verbessern möge.

Sed quis est ille personatus Elychnius? Nacti nuper co-
dicem fuimus, cui sub isto fictitio nomine adscriptum erat
nomen GEORGII OBRECHTI, Jcti. *γ.*

γ. hic

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

1. Sic gratâ mente fidâqve manu exhibeo verba Clariss. Jacobi Thomasi, Prof. Lipsiensis, quibus, tanquam corollario, clausit Disputationem de *Duellarum moralitate* habitam Lipsiæ A.C.1671. mense septemb.

2.

Cum A. C. 1635. Johannes Georgius I. Elector Saxoniae cum Ferdinando II. Imperatore pacem Particularem eamq; Pragensem iniisset, conqvestus fuit de ejus Injustitiâ tractatus quidam,

Justi Asterii

nomen præ se ferens. Svecicis partibus addictum fuisse auctorem liquidò constat. Constat insimul d. eundem laborem HUGONI GROTIUS adscriptum fuisse.

d. ex G. Hornii orbe Politico parte 2, pag. 41. f. Intelligo *Latinam* editionem: nam *Germanica* (& multimodis mutilata) editio, quæ prodiit Budissæ 1669. 8. eatenus muta est.

3.

Editus sub nomine

Petri Firmiani

Genius Seculi, Somnia Sapientis & Gyges Gallus, agnoscunt auctorem P. ZACHARIAM LEXOVIENSEM.

1. Monachum & concionatorem Capucinum. §.

a. de Lizieux, scribitur gallicè.

§. Cognovi hoc ex privilegio Regis Galliæ A.C.1653. d. 9. April. & ex approbatione Theologicæ Facultatis Parisiensis A.C. 1657. d. 26. Aprilis de super impertitâ.

4.

Acerræ Philologicæ

auctorem siluit una alteraqve editio; sed sequentes editiones prodiderunt PETRUM LAUREMBERGIUM Rostochiensem.

5.

Teutscher Secretarius

I

debe-

R
E
M
I
E
R
E
S
A
L
I
E

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

debetur politissimo & modestissimo calamo GEORGII PHILIPPI HARSDÖRFFERI; ut nomen hoc ne recentibus quidem exemplaribus adscribatur. 7.

7. J. G. Schottelii Haupt-Sprache lib. 5. tractat. 4. p. 1176.

6.

Cyriaci Thrasimachi

epistola 9. ad Andream Nicanorem de Justitiâ armorum Svecicorum in Polonos, missa fuit primùm è musèo HERMANNI CONRINGII Professoris in Academiâ Helmstadiensi. 1.

9. Erici Mauricii specimen dissertationum de principiis juris Publici c. 2. pag. 16. n. 25.

1. Epistola hæc juxta exemplar primigenium & Stetinense repetita fuit typis Helmstadiensibus 1656. 4. imò etiam in Germanicam linguam versa prodit Hamburgi. 1656. 4

7.

de T. Petronio Arbitro & ejus scriptis Homologumena. i. e. Elogia, Testimonia & judicia veterum recentiorumque Scriptorum, olim sub

Georgii Erhardi, Franci

nomine edita, pertinent ad MICHAELEM CASPARUM LUNDORPIUM Francofurtianum Mœnigenam historicum & philologum. 2.

2. id quod Johannes Petr. Lotichius in editione T. Petronii (impresâ Francofurti 1629. 4.) parte ult. pag. 1. monet.

8.

Ambrosius VVolfius

duo admodùm dura ac dira scripta publicavit A. C. 1579. & 1580. contra *Concordiæ Formulam*.

Is autem fuit D. CHRISTOPHORUS HARDESIANUS Syndicus Noribergensis, qui etiam perhibetur autor

Orthodoxi Cinglianorum consensus. 2.

2. ita

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

λ. ita secutus fui Draudii biblioth. Classicam sub Theologicis libris p.
142. Sed D. Johann. Olearius appendice ad Carpzovianam Isagogen
librorum Symbolicorum §. 1. p. 1705. f. pro voce *Christophori* substituit
Cyriaci: nec HARdesianum, sed HERdesianum vocat. Cui assentior.

9.

Continuator Argenidis Barclajanæ

quisnam? Audiamus verba Johannis Weizii p. 183. in
observation. μ. ad illa Petronii verba, *frigidior hieme Gallicâ*
factus.

Hunc, inquit, locum imitatur MOUCHEMBER-
GIUS, Gallicus auctor, vel potius ejus Interpres (Latinus)
JOHAN LUDOVICUS GOTHOFRIDUS, Ar-
genidis continuatæ parte 2. lib. 7. c. 1: totum ejus corpus nive
Geticâ frigidius obrigit, ut incluso spiritu &c.

ex quibus constat, Cuinam debeamus Continuationem
Gallicam & continuationis Versionem Latinam.

μ. in sextæ sunt editioni Joh. Petr. Lotichii apud Francofurtenses 1629
in quartâ formâ divulgatæ.

10.

Circa initium hujus 17mi seculi prodiit Satyra v. contra
Gasparum Schoppium s. Scioppium, in quâ continetur
Confutatio stultissimæ Burdonum fabulæ ξ.

auctore J. R. juris stud.

JANO RUTGERSIO eam adscriptam fuisse, anim-
advertit o. amicus noster M. Christophorus Schrader, Ha-
lensis Saxo.

ν. Hæc Satyra cum aliis duabus (1. Hercules tuam fidem s. Munsterus
Hypobolimæus. 2. Virgula divina.) iteratò edita fuit Lugduni Bata-
vorum 1617. 12.

ξ. Fabulæ in Jul. Cæs. Scaligerum injuriosæ auctor fuerat jam dictus
Munsterus Hypobolimæus i.e. CASPAR SCIOPPIUS.

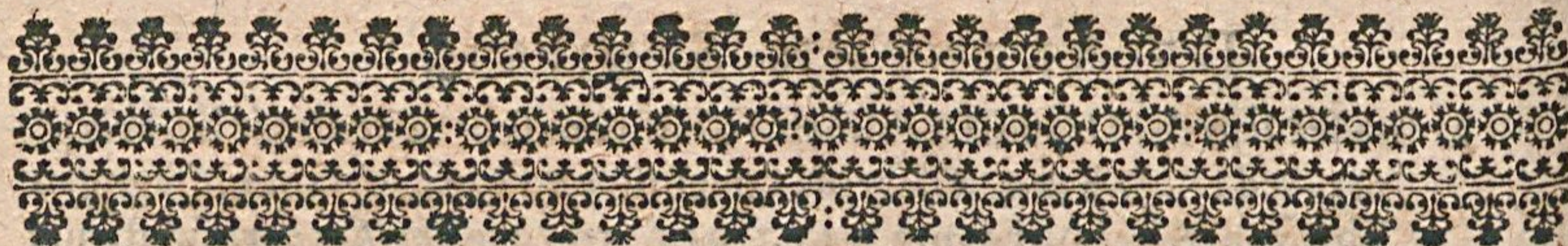
ε. in *Societate Conferentium* habitâ Lipsiæ A.C. 1667. mense Junii.

1 2

INE

R
E
S
A
L
I
E

INDEX

I.

continens

PERSONATA NOMINA:

A.

Acerra philologica dec. 5. §. 4.
Alitophilus 4. 7.
Ambrosius Wolfius 5. 8.
Antimachiavellus 1. 8.
Iusti Baræi Antverpiani 4. 3.
Arcana dominationis Hispanicæ
3. 6.
Argenidis Barclajana continuator 5. 9.
Iustus Asterius 5. 2.
Astrum inextinctum 3. 2.

B.

Iusti Baræi Antverpiani 4. 3.
Argenidis Barclajanæ continuator
5. 9.
Ch. G. B. 2. 5.
*Bienen-Korb des heiligen Römischen
mischen Jüden-Schwarms*
3. 7.
*Confutatio stultissima Burdonum
fabula* 5. 10.
Philippus Andr. Burgoldensis 2. 6.

C.

Mirabilis de bonâ Casâ 1. 1.
Orthodoxus Cinglianorum consensus 5. 8.
Collegium Electorale 3. 1.
*Commentarii de statu Religionis
& Republicæ in regno Gallie*
3. 3.
Lucius Cornelius Europæus
3. 9.
Cyriacus Thrasymachus 5. 6.

D.

Durus de Pascolo 1. 1.

E.

*welcher Massen ein Stand sein
Einkommen verbessern möge* 5. 1.
collegium Electorale 3. 1.
Theophilus Elychnius 5. 1.
Wahremundus ab Ehrenberg 1. 1.
Gorgius Erhardus, Francus 5. 7.
Lucius Cornelius Europæus 3. 9.

F. Pe-

INDEX I.

F.

Petrus Firmianus 5. 3.
Florimundus Ramundus 3. 10.
Franciscus Marinius 1. 7.
Srosch-Mäusler 4. 8.

G.

Commentarii de statu Religionis & Reipublica in regno Galliae 3. 3.
Observationes politicae de nuperis Galliae motibus 1. 9.
Gualtherius 4. 4.
Gustavus Selenus 2. 2. & 2. 3.

H.

de Hallensi idolo contra J. Lipsium 4. 10.
Tarraeus Hebius Nobilis à Sperga 1. 5.
Hippolithus a Lapide 1. 2.
Arcana dominationis Hispanicae 3. 6.

I.

Jesuwald Picthart 3. 7.
Ivo Villiomarus 2. 4.
Autor elementorum Jurisprudentiae 4. 9.
Iusti Barai Antverpiani 4. 3.

K.

Kunst-Quelle 2. 7.

L.

J. L. V. A. 4. 2.
G. G. L. L. 2. 9.
contra J. Lipsium de idolo Hallensi 4. 10.

Parthenius Litigiosus 3. 4.
Lucius Cornelius Europaeus 3. 9.

M.

Franciscus Marinius 1. 7.
Medicina Salernitana 1. 10.
Mirabilis de bonâ Casâ 1. 1.
der Mönche Affens-Spiel. 5. 1.
Monarchias Sol-ipsorum 3. 9.
Severin. de Monzambano Veronensis 2. 8.
Mulieres non esse homines 3. 8.
Munsterus Hypobolimaus 5. 15.

O.

Observationes politicae de nuperis Galliae motibus 1. 9.
B. M. V. O. 4. 6.

P.

von den Janikaren des Pabsts 5. 1.
Parthenius Litigiosus 3. 4.
Durus de Pascolo 1. 1.
Qvirinus Pegeus 2. 7.
Acerra Philologica 5. 4.
Andreas Philopater 1. 4.
Jesuwald Picthart 3. 7.

Q.

Centuria IV. variarum Quaestionum 1. 6.
Qvirinus Pegeus 2. 7.

R.

Florimundus Ramundus 3. 10.
Honorius Reggius 1. 3.

E

/

M-

R-

MI,
E-

RIE
ERS
ALLI

INDEX I.

Jo. W. Relfendo Heromontanus Cyriacus Thrasimachus 5. 6.
2.10.

J. R. 5.10.

S.

Schola Salernitana 1.10.

Regimen Sanitatis Salerni 1.10.

Eubulo Theosdato Sarckmasio 3.5.

Teutscher Secretarius 5.5.

Gustavus Selenus 2.2. & 2.3.

Monarchia Sol-ipsorum 3.9.

Tarreus Hebuis Nobilis à Spergâ
1.5.

Petrus Syringus 4.5.

T.

Tarreus Hebuis Nobilis à Spergâ
1.5.

Theophilus Elychnius 5.1.

Theurdancf 2.1.

U.

Ventura de Valentis 3.4.

De conservandâ bonâ Valetudine
1.10.

Ventura de Valentis 3.4.

Veritatis lacrymæ 4.7.

Jvo Villiomarus 2.4.

*Historischer Bericht von des
Reichs Vögtheien* 4.1.

VV.

Wahremundus ab Ehrenberg 1.1.

Johann Leonbardus Weidner 4.6.

Ambrosius Wolfius 5.8.

Georgius Valentinus Wnyther
3.4.

Z.

R. Z. 4.9.

INDEX

II.

refertus

V E R I S

nominibus :

A.

Valens Acidalius 3.8.

Phil. Marnixius Dn. de Adelgon-
de 3.7.

Augustus, dux Brunsv. & Lüneburg
2.2. & 2.3.

B. GA-

INDEX II.

B.

Caspar Barthius 1. 5.
Christian. Gottfried Besel 2. 5.

C.

Herm. Conringius 5. 6.
Creswel 1. 4.
Johannes Crusius 3. 2.

D.

Petrus Denaisius 4. 10.
Dranse 1. 2.

F.

Frischmannus 3. 1.

G.

Innocentius Gentilletus 1. 8.
Johann-Ludovicus Gothofridus
5. 9.
Hugo Grotius 5. 2.
Carolus à Grotniz 1. 9.
Janus Gruterus 4. 4.

H.

Christophorus Hardefianus 5. 8.
Georg. Philipp. Harsdörffer 2. 7. &
5. 5.
Romanus Hay 3. 2.
Daniel Heiderus 4. 1.
Georgius Hornius 1. 5.
Franciscus Hottomannus 3. 3.

I.

Nicolaus Inckhoferus 3. 9.

L.

Petrus Laurenbergius 5. 4.
Johanna Laurentia von Adlers-
helm 4. 2.
Gotfr. Guili. Leibnüz 2. 9.
Zacharias Lexoviensis 5. 3.
Michaël Casparus Lundorpius
5. 7.

M.

Philippus Marnixius 3. 7.
Maximilianus I. Imperat. 2. 1.
Johannes Mediolanensis 1. 10.
Claudius Bartholomeus Morisotus
4. 7.
Mouchenbergius 5. 9.

O.

Georgius Obrecht 5. 1.
Phil. Andr. Oldenburger 2. 6.
Martinus Opitius von Boberfeld
4. 6.

P.

Samuel Pufendorff 2. 8.

R.

Ludovicus Richeomius 3. 10.
Georgius Nollenhagen 4. 8.
Romanus Hay 3. 2.
Job. Wolfg. Rosenfeld 2. 10.
Janus Rutgerfius 5. 10.

S.

Johannes Saubertus 4. 3.

Johan-

E

M-

R-

MI,
E-

RIE
ERS
ALLE

I N D E X II.

Johannes Sax aut Sachs 1. 7.

Josephus Scaliger 2. 4.

Conr. Sam. Schurk fleisch 3. 5.

Caspar Scioppius 3. 9.

Justus Springerus 4. 5.

die verteutschte *Stratonica* 4. 2.

die süßen Todes-Gedanken ver-
teuscht 4. 6.

W.

Eberhardus à Weihe 1. 1.

Z.

Martinus Zeilerus 1. 6.

Richardus Zoucheus 4. 9.

T.

Δ. T. Θ.

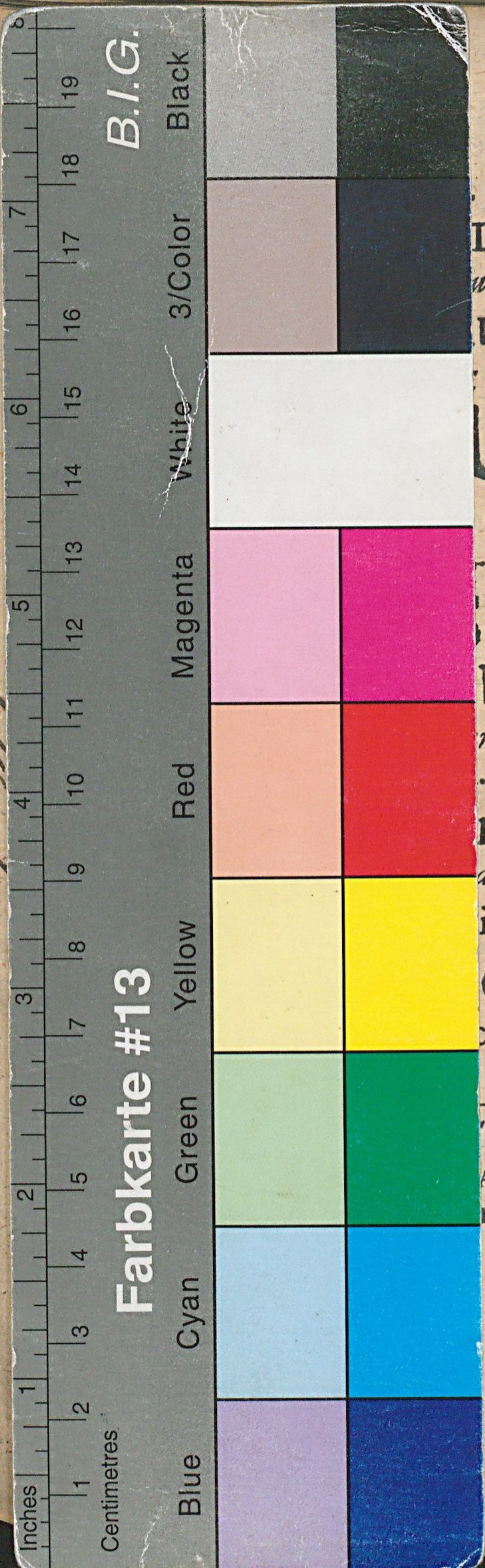

X2615907

VD 17

B.I.G.

Farbkarte #13

37.

1669, 3

TATIO

utat. nomin.

UM MU-
ONE

SCRIPTO-
US,

. 29. April.

nsium cathedrã

dit,

iozem exhibuit

eussendorff-Silesius,

e Prof. Publ. Maj.

Collegiatus.

I Æ,

ANNIS ERICI HAHNII,

1679.

RIE
ERS
ALLE

